

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 2033/96 af 24. oktober 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1887/96 om levering af vegetabilsk olie som fødevarerhjælp 1

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2034/96 af 24. oktober 1996 om ændring af bilag I, II og III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler 2

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2035/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af den fælles nedsættelseskoefficient til beregning af den foreløbige mængde bananer, der tildeles hver erhvervsdrivende i kategori A og B af toldkontingentet for 1997 (¹) 6

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2036/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af en frist for ansøgning om refusion for erhvervsdrivende, der i 1995 indførte produkter henhørende under KN-kode 2309 90 31 med oprindelse i Norge i forbindelse med et toldkontingent 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 2037/96 af 24. oktober 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 10

Kommissionens forordning (EF) nr. 2038/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter 12

Kommissionens forordning (EF) nr. 2039/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 21

(¹) Tekst af betydning for EØS

Kommissionens forordning (EF) nr. 2040/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn.....	24
Kommissionens forordning (EF) nr. 2041/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren	26
Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger.....	27
Kommissionens forordning (EF) nr. 2043/96 af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris.....	29
★ Kommissionens direktiv 96/66/EF af 14. oktober 1996 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer (¹)	32
★ Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne	36

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

96/614/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 29. maj 1996 om visse italienske offentlige støtteforanstaltninger til fordel for Breda Fucine Meridionali SpA (¹) 46

96/615/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 29. maj 1996 om videreførelse af afgiften på visse olieprodukter opkrævet til fordel for Institut français du pétrole for perioden 1993-1997 (¹) 53

(¹) Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2033/96**af 24. oktober 1996****om ændring af forordning (EF) nr. 1887/96 om levering af vegetabilsk olie som fødevarehjælp**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

For parti C, D og E erstattes punkt 21 i bilaget til forordning (EF) nr. 1887/96 af nærværende punkt 21:

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikigheden⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

•21. I tilfælde af fornyet licitation:

- a) sidste frist for indgivelse af bud: 29. 10. 1996, kl. 12.00 (belgisk tid)
- b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen: parti C: 2. - 15. 12. 1996; parti D: 16. - 29. 12. 1996; parti E: 30. 12. 1996 - 12. 1. 1997
- c) sidste frist for leveringen: —.

ud fra følgende betragtning:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1887/96⁽²⁾ åbnedes en licitation med henblik på levering som fødevarehjælp af vegetabilsk olie; visse betingelser i bilaget til nævnte forordning bør ændres —

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 249 af 1. 10. 1996, s. 24.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2034/96

af 24. oktober 1996

om ændring af bilag I, II og III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/96⁽²⁾, særlig artikel 6, 7 og 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2377/90 skal der gradvis fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af alle farmakologisk virksomme stoffer, som inden for Fællesskabet anvendes i veterinærlægemidler til behandling af dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion;

maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer bør kun fastsættes efter at Udvalget for Veterinærlægemidler har gennemgået alle relevante oplysninger vedrørende sikkerheden af rester af det pågældende stof for forbrugere af animalske levnedsmidler samt sådanne rester indflydelse på industriel forarbejdning af levnedsmidler;

ved fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler er det nødvendigt at specificere de dyrearter, hvori sådanne rester vil kunne være til stede, de koncentrationer, der må være til stede i hvert af de relevante væv fra det behandlede dyr (målvæv), og arten af den rest, som er relevant for overvågningen af rester (restmarkør);

for at lette den rutinemæssige overvågning af lægemiddelrester, som fastsat i den relevante fællesskabslovgivning, bør der i almindelighed fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i lever eller nyrer; imidlertid er lever og nyrer hyppigt fjernet fra dyrekroppe i internationale handel, og der bør derfor også altid fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i muskeltvæv eller fedtvæv;

for veterinærlægemidler til behandling af æglæggende fugle, malkedyr eller honningbier skal der også fastsættes

amksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i æg, mælk eller honning;

penethamat (anvendt på væv hos kvæg) bør medtages i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90;

baseret på den nuværende godkendte anvendelse i veterinær praksis bør borsyre og borater, polysulfateret glycosaminglycan, rifaximin og tau-fluvalinat medtages i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90;

nogle stoffer er tidligere blevet evalueret via procedurer i Den Europæiske Union, såsom Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler; nogle af disse stoffer fandtes at være acceptable som tilsætningsstoffer til levnedsmidler og fik tildelt et E-nummer; at give dem til levnedsmiddelproducerende dyr som en del af veterinærmedicinske produkter kan ikke forventes at resultere i rester i levnedsmidler af animalsk oprindelse i koncentrationer, som enten er væsentligt forskellige fra tilsætningsstoffet eller i koncentrationer, der overstiger koncentrationen af tilsætningsstoffet, hvor dette er blevet tilsat levnedsmidlet direkte; baseret på den nuværende godkendte anvendelse i veterinærmedicinsk praksis bør de stoffer, der er godkendt som tilsætningsstoffer i levnedsmidler, og som har et gyldigt E-nummer, medtages i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90;

for at give mulighed for at afslutte videnskabelige undersøgelser bør rifaximin (gældende for mælk fra kvæg) medtages i bilag III til forordning (EØF) nr. 2377/90;

der bør fastsættes en tidsfrist på 60 dage inden ikrafttrædelsen af denne forordning for at give medlemsstaterne mulighed for at foretage de tilpasninger, som måtte være nødvendige i de tilladelser til at markedsføre de pågældende veterinærlægemidler, der er givet i medfør af Rådets direktiv 81/851/EØF⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾ for at tage hensyn til bestemmelserne i denne forordning;

foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater —

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 269 af 22. 10. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 317 af 6. 11. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 214 af 24. 8. 1993, s. 31.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft 60 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

BILAG

I forordning (EØF) nr. 2377/90 foretages følgende ændringer:

A. Bilag I ændres således:

- 1. Antimikrobielle lægemidler
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.1. Penicilliner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
•1.2.1.7. Penethamat	Benzylpenicillin	Kvæg	50 µg/kg	Nyre, lever, muskel, fedt	
			4 µg/kg	Mælk•	

B. Bilag II ændres således:

- 1. Uorganiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
•1.8. Borsyre og borater	Alle arter bestemt til levnedsmiddelproduktion•	

- 2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
•2.34. Polysulfateret glycosaminglycan	Hest	
2.35. Rifaximin	Kvæg	Kun til intramammær anvendelse — undtagen hvis yveret anvendes til konsum — samt til intrauterin anvendelse
2.36. Ta-fluvalinat	Honningbi•	

5. Stoffer anvendt som tilsætningsstoffer i levnedsmidler

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
5.1. Stoffer med et E-nummer	Alle arter bestemt til levnedsmiddelproduktion	Kun stoffer godkendt som tilsætningsstoffer til levnedsmidler med undtagelse af konserveringsmidler opført i del C i bilag III til Rådets direktiv 95/2/EF (*)

(*) EFT nr. L 61 af 18. 3. 1995, s. 1.

C. Bilag III ændres således:

- 1. Antimikrobielle lægemidler
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.7. Ansamycin med naftalin-ring

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarker	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
1.2.7.1. Rifaximin	Rifaximin	Kvæg	60 µg/kg	Mælk	Midlertidig MRL-grænseværdi udløber 1. 6. 1998.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2035/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af den fælles nedsættelseskoefficient til beregning af den foreløbige mængde bananer, der tildeles hver erhvervsdrivende i kategori A og B af toldkontingentet for 1997

(Tekst af betydning for EØS)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved anvendelse af artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 af 10. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1409/96⁽⁴⁾, fastsætter Kommissionen alt efter det årlige toldkontingents størrelse og de erhvervsdrivendes samlede referencemængder, som er bestemt ved anvendelse af samme forordnings artikel 3 ff., eventuelt en fælles nedsættelseskoefficient for hver kategori af erhvervsdrivende, der skal anvendes på hver erhvervsdrivendes referencemængde med henblik på at fastsætte, hvor stor en mængde han kan tildeles for det pågældende år;

den 4. april 1995 tilsendte Kommissionen Rådet et forslag til forordning om tilpasning af forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår størrelsen af det årlige toldkontingent for import af bananer i EF efter Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse; hidtil har Rådet trods Kommissionens bestræbelser ikke truffet nogen afgørelse om forhøjelsen af toldkontingentet på grundlag af det førnævnte forslag;

uden at foregribe de foranstaltninger, som Rådet måtte træffe, bør der på et foreløbigt grundlag fastsættes referencemængder for erhvervsdrivende i kategori A og B for 1997, for at der kan udstedes importlicenser vedrørende de første kvartaler i nævnte år; det synes i den henseende passende at beregne den nedsættelseskoefficient for hver kategori af erhvervsdrivende, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1442/93, på grundlag af et toldkontingent på 2 200 000 tons samt den fordeling, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 404/93;

de således beregnede samlede referencemængder andrager 2 433 274 tons for alle erhvervsdrivende i kategori A og 1 403 126 tons for alle erhvervsdrivende i kategori B;

de meddelelser, medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1442/93 vedrørende dels de samlede referencemængder, der er beregnet for de registrerede erhvervsdrivende, dels de mængder bananer, der er afsat til de erhvervsdrivende for hver aktivitet, viser, at der er sket dobbelttælling af samme mængder fra samme aktivitet for forskellige erhvervsdrivende i flere medlemsstater;

anvendelsen af de oplysninger, der er meddelt af nogle medlemsstater, ville i betragtning af de dobbelttalte mængder medføre, at der fastsættes en for stor ensartet nedsættelseskoefficient, som ville være til skade for visse erhvervsdrivende; for at undgå en betydelig forskelsbehandling, der er til skade for visse erhvervsdrivende, og som der kun meget vanskeligt kan rådes bod på, bør nedsættelseskoefficienten fastsættes på grundlag af medlemsstaternes meddelelser nedsat med de af Kommissionens anslåede dobbelttællinger;

bestemmelserne bør straks træde i kraft, så at de erhvervsdrivende kan nyde godt af dem så hurtigt som muligt;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den foreløbige mængde, der tildeles hver enkelt erhvervsdrivende i kategori A og B for perioden 1. januar til 31. december 1997 af det toldkontingent, som omhandles i artikel 18 og 19 i forordning (EØF) nr. 404/93, beregnes ved at multiplicere den pågældende erhvervsdrivendes referencemængde med nedenstående fælles nedsættelseskoefficient, der er fastsat i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1442/93:

— for erhvervsdrivende i kategori A: 0,601248

— for erhvervsdrivende i kategori B: 0,470378.

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 181 af 20. 7. 1996, s. 13.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Bestemmelserne i denne forordning anvendes uden at foregribe dels tilpasninger som følge af yderligere kontroller, dels de foranstaltninger, som i givet fald træffes med henblik på anvendelsen af Rådets senere beslutninger.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2036/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af en frist for ansøgning om refusion for erhvervsdrivende, der i 1995 indførte produkter henhørende under KN-kode 2309 90 31 med oprindelse i Norge i forbindelse med et toldkontingent

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 95/582/EF af 20. december 1995 om indgåelse af aftaler i form af brevvekslinger mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Island, Kongeriget Norge og Schweiz på den anden side om visse landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af den aftale, der er indgået mellem Fællesskabet og Norge, blev der fra den 1. januar 1995 sikret alle importører i EF adgang til det årlige toldkontingent på 1 177 tons fiskefoder med oprindelse i Norge, der er fastsat i bilag II til nævnte aftale; i forbindelse med dette kontingent opkræves der ingen told;

ifølge ovennævnte afgørelse 95/582/EF åbnes nævnte kontingent med tilbagevirkende kraft; gennemførelsesbestemmelserne for kontingentet blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 306/96⁽²⁾; i 1995 indførte visse EF-importører nævnte produkter med oprindelse i Norge med erlæggelse af den fulde told, der gælder uden for kontingentet; visse importører har siden anmodet om refusion af den erlagte told og fremlagde til underbygning heraf tolddokumenter for de pågældende indførsler;

de således indførte mængder overstiger det pågældende kontingent; den erlagte told kan derfor kun refunderes ved anvendelse af en nedsættelseskoefficient;

for at refundere importørerne bør Kommissionen have nøjagtigt kendskab til den mængde, der blev indført i 1995 i forbindelse med det pågældende kontingent; alle

importører af disse produkter opfordres derfor til at meddele myndighederne i den medlemsstat, hvor importlicenserne blev udstedt i 1995, de indførte mængder samt de erlagte toldbeløb inden for en rimelig frist; der bør desuden fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte medlemsstaters myndigheder skal meddele Kommissionens tjenestegrene ovennævnte oplysninger;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Erhvervsdrivende, der i 1995 til Fællesskabet indførte produkter henhørende under KN-kode 2309 90 31 med oprindelse i Norge, og som i denne forbindelse erlagde en importtold, indgiver en ansøgning om refusion af erlagt told ledsaget af bilag til de licensudstedende myndigheder i den medlemsstat, hvor importlicenserne blev udstedt, senest den 15. november 1996.

De erhvervsdrivende, der allerede har foretaget denne formalitet, skal ikke indgive en ny ansøgning.

2. Senest ti arbejdsdage efter udløbet af den i stk. 1, første afsnit, omhandlede frist meddeler de berørte medlemsstaters myndigheder Kommissionens tjenestegrene, nærmere bestemt Generaldirektoratet for Landbrug (VI-C-2), de indførte produktmængder og de erlagte toldbeløb.

3. Ansøgninger, der indgives eller meddeles efter de i stk. 1 og 2 fastsatte frister, afvises.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 327 af 30. 12. 1995, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. L 43 af 21. 2. 1996, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2037/96

af 24. oktober 1996

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1890/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 249 af 1. 10. 1996, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. oktober 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 40	204	51,0
	999	51,0
ex 0707 00 30	052	82,2
	999	82,2
0709 90 79	052	98,7
	999	98,7
0805 30 30	052	65,7
	388	66,4
	512	53,8
	524	71,8
	528	62,2
	600	59,8
	999	63,3
0806 10 40	052	95,3
	400	227,1
	999	161,2
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	68,3
	060	62,6
	064	46,6
	400	70,5
	404	73,7
	804	94,2
	999	69,3
0808 20 57	052	73,6
	064	79,4
	999	76,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2038/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 kan
forskellen mellem priserne i den internationale
samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i
forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution inden for
de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter
EF-traktatens artikel 228;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 skal
restitutionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i
nævnte forordning, og som udføres i uforarbejdet stand,
fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk
og mejeriprodukter og de disponible mængder på
Fællesskabets marked samt situationen og den forven-
tede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den
internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkost-
ninger for transport fra Fællesskabets marked til
eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførsels-
steder samt transportomkostningerne til bestemmel-
seslandene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og
mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en
afbalanceret situation og en naturlig udvikling af
priser og samhandel
- de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået
efter EF-traktatens artikel 228
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler;

ifølge artikel 17, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 804/68
fastsættes priserne inden for Fællesskabet under hensyn-

tagen til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske
priser; fastsættelsen af priserne i den internationale handel
sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til
andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende
tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de
tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse;

ifølge artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 804/68 kan
situationen i den internationale handel eller de særlige
krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differen-
tiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel
1 i nævnte forordning, alt efter bestemmelsesstedet;

ved artikel 17, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 804/68 er det
fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der
ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes
mindst én gang hver fjerde uge; restitutionsbeløbet kan
dog opretholdes uændret i mere end fire uger;

ifølge artikel 12 i Kommissionens forordning (EF)
nr. 1466/95 af 27. juni 1995 om særlige gennemførelses-
bestemmelser vedrørende eksportrestitutioner for mælk
og mejeriprodukter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1875/96⁽⁴⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat
sukker lig med summen af to elementer, hvoraf det ene
tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og det
andet til mængden af tilsat saccharose; sidstnævnte
element anvendes dog kun, hvis den tilsatte saccharose er
produceret af sukkerroer eller sukkerrør høstet i Fælles-
skabet; for produkter henhørende under KN-kode
ex 0402 99 11, ex 0402 99 19, ex 0404 90 51,
ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 og ex 0404 90 93 med et
fedtindhold på 9,5 vægtprocent eller derunder og et
indhold af fedtfri mælketørstof på 15 vægtprocent eller
derover fastsættes ovennævnte første element for 100 kg
af hele produktet; for de andre produkter tilsat sukker
henhørende under KN-kode 0402 og 0404 beregnes dette
element ved at multiplicere grundbeløbet med det pågæl-
dende produkts indhold af mejeriprodukter; dette grund-
beløb er lig med den restitution, der skal fastsættes for et
kg af de mejeriprodukter, der er indeholdt i hele produk-
tet;

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 144 af 28. 6. 1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 247 af 28. 9. 1996, s. 36.

det andet element beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførelsen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾;

restitutionssatserne for ost er beregnet for produkter, som er bestemt til direkte forbrug; osteskorpe og osteaffald opfylder ikke dette formål; for at forhindre enhver fejlagtig fortolkning er det nødvendigt at fremhæve, at ost, hvis værdi franko grænse er mindre end 230,00 ECU pr. 100 kg, ikke er restitutionsberettiget;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88⁽⁴⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende; disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato;

med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁶⁾, er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-

rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁷⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

for bedre at forvalte udførslen af ost under hensyntagen til de nye restriktioner for subventioneret udførsel nedsættes restitutionen for visse oste til visse destinationer;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede eksportrestitutioner for produkter eksporteret i uforarbejdet stand fastsættes til de i bilaget angivne beløb.
2. Der fastsættes ingen restitution for udførsler til destination nr. 400 for produkterne henhørende under KN-kode 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 og 2309.
3. Der fastsættes ingen restitution for udførsler til destination nr. 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 og 804 for produkterne henhørende under KN-kode 0406.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 91 af 1. 4. 1984, s. 71.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 28 af 1. 2. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne
for mælk og mejeriprodukter**

(ECU/100 kg netto, hvis ikke andet er angivet)

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0401 10 10 000	+	4,748	0402 21 99 600	+	131,29
0401 10 90 000	+	4,748	0402 21 99 700	+	137,24
0401 20 11 100	+	4,748	0402 21 99 900	+	143,96
0401 20 11 500	+	7,340	0402 29 15 200	+	0,6300
0401 20 19 100	+	4,748	0402 29 15 300	+	0,9530
0401 20 19 500	+	7,340	0402 29 15 500	+	1,0040
0401 20 91 100	+	9,775	0402 29 15 900	+	1,0802
0401 20 91 500	+	11,39	0402 29 19 200	+	0,6300
0401 20 99 100	+	9,775	0402 29 19 300	+	0,9530
0401 20 99 500	+	11,39	0402 29 19 500	+	1,0040
0401 30 11 100	+	14,62	0402 29 19 900	+	1,0802
0401 30 11 400	+	22,55	0402 29 91 100	+	1,0878
0401 30 11 700	+	33,87	0402 29 91 500	+	1,1851
0401 30 19 100	+	14,62	0402 29 99 100	+	1,0878
0401 30 19 400	+	22,55	0402 29 99 500	+	1,1851
0401 30 19 700	+	33,87	0402 91 11 110	+	4,748
0401 30 31 100	+	40,34	0402 91 11 120	+	9,775
0401 30 31 400	+	63,00	0402 91 11 310	+	14,00
0401 30 31 700	+	69,47	0402 91 11 350	+	17,15
0401 30 39 100	+	40,34	0402 91 11 370	+	20,85
0401 30 39 400	+	63,00	0402 91 19 110	+	4,748
0401 30 39 700	+	69,47	0402 91 19 120	+	9,775
0401 30 91 100	+	79,18	0402 91 19 310	+	14,00
0401 30 91 400	+	116,37	0402 91 19 350	+	17,15
0401 30 91 700	+	135,80	0402 91 19 370	+	20,85
0401 30 99 100	+	79,18	0402 91 31 100	+	19,31
0401 30 99 400	+	116,37	0402 91 31 300	+	24,65
0401 30 99 700	+	135,80	0402 91 39 100	+	19,31
0402 10 11 000	+	63,00	0402 91 39 300	+	24,65
0402 10 19 000	+	63,00	0402 91 51 000	+	22,55
0402 10 91 000	+	0,6300	0402 91 59 000	+	22,55
0402 10 99 000	+	0,6300	0402 91 91 000	+	79,18
0402 21 11 200	+	63,00	0402 91 99 000	+	79,18
0402 21 11 300	+	95,30	0402 99 11 110	+	0,0475
0402 21 11 500	+	100,40	0402 99 11 130	+	0,0978
0402 21 11 900	+	108,00	0402 99 11 150	+	0,1336
0402 21 17 000	+	63,00	0402 99 11 310	+	16,14
0402 21 19 300	+	95,30	0402 99 11 330	+	19,37
0402 21 19 500	+	100,40	0402 99 11 350	+	25,75
0402 21 19 900	+	108,00	0402 99 19 110	+	0,0475
0402 21 91 100	+	108,78	0402 99 19 130	+	0,0978
0402 21 91 200	+	109,53	0402 99 19 150	+	0,1336
0402 21 91 300	+	110,88	0402 99 19 310	+	16,14
0402 21 91 400	+	118,51	0402 99 19 330	+	19,37
0402 21 91 500	+	121,15	0402 99 19 350	+	25,75
0402 21 91 600	+	131,29	0402 99 31 110	+	0,2094
0402 21 91 700	+	137,24	0402 99 31 150	+	26,81
0402 21 91 900	+	143,96	0402 99 31 300	+	0,4034
0402 21 99 100	+	108,78	0402 99 31 500	+	0,6947
0402 21 99 200	+	109,53	0402 99 39 110	+	0,2094
0402 21 99 300	+	110,88	0402 99 39 150	+	26,81
0402 21 99 400	+	118,51	0402 99 39 300	+	0,4034
0402 21 99 500	+	121,15			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0402 99 39 500	+	0,6947	0404 90 29 160	+	136,02
0402 99 91 000	+	0,7918	0404 90 29 180	+	142,66
0402 99 99 000	+	0,7918	0404 90 81 100	+	0,6194
0403 10 11 400	+	4,748	0404 90 81 910	+	0,0475
0403 10 11 800	+	7,340	0404 90 81 950	+	16,00
0403 10 13 800	+	9,775	0404 90 83 110	+	0,6194
0403 10 19 800	+	14,62	0404 90 83 130	+	0,9445
0403 10 31 400	+	0,0475	0404 90 83 150	+	0,9950
0403 10 31 800	+	0,0734	0404 90 83 170	+	1,0703
0403 10 33 800	+	0,0978	0404 90 83 911	+	0,0475
0403 10 39 800	+	0,1462	0404 90 83 913	+	0,0978
0403 90 11 000	+	61,94	0404 90 83 915	+	0,1462
0403 90 13 200	+	61,94	0404 90 83 917	+	0,2255
0403 90 13 300	+	94,45	0404 90 83 919	+	0,3387
0403 90 13 500	+	99,50	0404 90 83 931	+	16,00
0403 90 13 900	+	107,03	0404 90 83 933	+	19,20
0403 90 19 000	+	107,83	0404 90 83 935	+	25,52
0403 90 31 000	+	0,6194	0404 90 83 937	+	26,55
0403 90 33 200	+	0,6194	0404 90 89 130	+	1,0783
0403 90 33 300	+	0,9445	0404 90 89 150	+	1,1746
0403 90 33 500	+	0,9950	0404 90 89 930	+	0,4843
0403 90 33 900	+	1,0703	0404 90 89 950	+	0,6947
0403 90 39 000	+	1,0783	0404 90 89 990	+	0,7918
0403 90 51 100	+	4,748	0405 10 11 500	+	185,37
0403 90 51 300	+	7,340	0405 10 11 700	+	190,00
0403 90 53 000	+	9,775	0405 10 19 500	+	185,37
0403 90 59 110	+	14,62	0405 10 19 700	+	190,00
0403 90 59 140	+	22,55	0405 10 30 100	+	185,37
0403 90 59 170	+	33,87	0405 10 30 300	+	190,00
0403 90 59 310	+	40,34	0405 10 30 500	+	185,37
0403 90 59 340	+	63,00	0405 10 30 700	+	190,00
0403 90 59 370	+	69,47	0405 10 50 100	+	185,37
0403 90 59 510	+	79,18	0405 10 50 300	+	190,00
0403 90 59 540	+	116,37	0405 10 50 500	+	185,37
0403 90 59 570	+	135,80	0405 10 50 700	+	190,00
0403 90 61 100	+	0,0475	0405 10 90 000	+	196,95
0403 90 61 300	+	0,0734	0405 20 90 500	+	173,78
0403 90 63 000	+	0,0978	0405 20 90 700	+	180,73
0403 90 69 000	+	0,1462	0405 90 10 000	+	240,00
0404 90 21 100	+	61,94	0405 90 90 000	+	190,00
0404 90 21 910	+	4,748	0406 10 20 100	+	—
0404 90 21 950	+	13,87	0406 10 20 230	037	—
0404 90 23 120	+	61,94		039	—
0404 90 23 130	+	94,45		099	24,03
0404 90 23 140	+	99,50		400	24,72
0404 90 23 150	+	107,03		...	36,05
0404 90 23 911	+	4,748	0406 10 20 290	037	—
0404 90 23 913	+	9,775		039	—
0404 90 23 915	+	14,62		099	22,36
0404 90 23 917	+	22,55		400	22,99
0404 90 23 919	+	33,87		...	33,54
0404 90 23 931	+	13,87		037	—
0404 90 23 933	+	17,00		039	—
0404 90 23 935	+	20,66		099	22,36
0404 90 23 937	+	24,43		400	22,99
0404 90 23 939	+	25,54		...	33,54
0404 90 29 110	+	107,83	0406 10 20 610	037	—
0404 90 29 115	+	108,54		039	—
0404 90 29 120	+	109,89		099	41,70
0404 90 29 130	+	117,46		400	50,04
0404 90 29 135	+	120,05		...	62,55
0404 90 29 150	+	130,11			

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (")
0406 10 20 620	037	—	0406 30 10 150	037	—
	039	—		039	—
	099	45,73		099	5,885
	400	54,87		400	5,885
	...	68,59		...	8,824
0406 10 20 630	037	—	0406 30 10 200	037	—
	039	—		039	—
	099	51,63		099	12,55
	400	61,95		400	12,55
	...	77,44		...	18,82
0406 10 20 640	037	—	0406 30 10 250	037	—
	039	—		039	—
	099	60,59		099	12,55
	400	72,70		400	12,55
	...	90,88		...	18,82
0406 10 20 650	037	—	0406 30 10 300	037	—
	039	—		039	—
	099	63,07		099	18,41
	400	38,26		400	18,41
	...	94,61		...	27,62
0406 10 20 660	+	—	0406 30 10 350	037	—
0406 10 20 810	037	—		039	—
	039	—		099	12,55
	099	9,820		400	12,55
	400	11,78		...	18,82
	...	14,73	0406 30 10 400	037	—
0406 10 20 830	037	—		039	—
	039	—		099	18,41
	099	16,77		400	18,41
	400	20,12		...	27,62
	...	25,15	0406 30 10 450	037	—
0406 10 20 850	037	—		039	—
	039	—		099	26,79
	099	20,33		400	26,79
	400	24,39		...	40,18
	...	30,49	0406 30 10 500	+	—
0406 10 20 870	+	—	0406 30 10 550	037	—
0406 10 20 900	+	—		039	—
0406 20 90 100	+	—		099	12,55
0406 20 90 913	037	—		400	12,55
	039	—		...	18,82
	099	39,59	0406 30 10 600	037	—
	400	47,50		039	—
	...	59,38		099	18,41
0406 20 90 915	037	—		400	18,41
	039	—		...	27,62
	099	52,78	0406 30 10 650	037	—
	400	63,34		039	—
	...	79,17		099	26,79
0406 20 90 917	037	—		400	26,79
	039	—		...	40,18
	099	56,07	0406 30 10 700	037	—
	400	67,29		039	—
	...	84,11		099	26,79
0406 20 90 919	037	—		400	26,79
	039	—		...	40,18
	099	62,67		099	26,79
	400	75,21		400	26,79
	...	94,01		...	40,18
0406 20 90 990	+	—		099	26,79
0406 30 10 100	+	—		400	26,79
				...	40,18

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 30 10 750	037	—	0406 30 39 700	037	—
	039	—		039	—
	099	31,78		099	26,79
	400	31,78		400	26,79
	...	47,66		...	40,18
0406 30 10 800	037	—	0406 30 39 930	037	—
	039	—		039	—
	099	31,78		099	26,79
	400	31,78		400	26,79
	...	47,66		...	40,18
0406 30 31 100	+	—	0406 30 39 950	037	—
0406 30 31 300	037	—		039	—
	039	—		099	31,78
	099	5,885		400	31,78
	400	5,885		...	47,66
	...	8,824	0406 30 90 000	037	—
0406 30 31 500	037	—		039	—
	039	—		099	31,78
	099	12,55		400	31,78
	400	12,55		...	47,66
	...	18,82	0406 40 50 000	037	—
0406 30 31 710	037	—		039	—
	039	—		099	58,96
	099	12,55		400	49,60
	400	12,55		...	88,44
	...	18,82	0406 40 90 000	037	—
0406 30 31 730	037	—		039	—
	039	—		099	58,96
	099	18,41		400	49,60
	400	18,41		...	88,44
	...	27,62	0406 90 07 000	037	—
0406 30 31 910	037	—		039	—
	039	—		099	68,69
	099	12,55		400	97,72
	400	12,55		...	103,03
	...	18,82	0406 90 08 100	037	—
0406 30 31 930	037	—		039	—
	039	—		099	72,30
	099	18,41		400	102,86
	400	18,41		...	108,45
	...	27,62	0406 90 08 900	+	—
0406 30 31 950	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	26,79	0406 90 09 100	099	68,69
	400	26,79		400	97,72
	...	40,18		...	103,03
0406 30 39 100	+	—	0406 90 09 900	+	—
	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	12,55		099	68,69
	400	12,55	0406 90 12 000	400	97,72
0406 30 39 300	...	18,82		...	103,03
	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	12,55	0406 90 14 100	099	72,30
	400	12,55		400	102,86
0406 30 39 500	...	18,82		...	108,45
	037	—		+	—
	039	—	0406 90 14 900	+	—
	099	18,41		+	—
	400	18,41		+	—
	...	27,62		+	—

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 90 16 100	037	—	0406 90 35 190	037	30,47
	039	—		039	30,47
	099	68,69		099	75,47
	400	97,72		400	79,25
	...	103,03		...	113,21
0406 90 16 900	+	—	0406 90 35 990	037	—
0406 90 21 900	037	—		039	—
	039	—		099	57,56
	099	70,69		400	60,44
	400	66,96		...	86,34
	...	106,04	0406 90 37 000	037	—
0406 90 23 900	037	—		039	—
	039	—		099	74,25
	099	48,04		400	102,86
	400	27,93		...	111,38
	...	72,06	0406 90 61 000	037	42,75
0406 90 25 900	037	—		039	42,75
	039	—		099	82,02
	099	58,34		400	86,12
	400	31,81		...	123,03
	...	87,51	0406 90 63 100	037	39,07
0406 90 27 900	037	—		039	39,07
	039	—		099	67,25
	099	48,04		400	100,88
	400	27,93		...	100,88
	...	72,06	0406 90 63 900	037	31,07
0406 90 31 119	037	—		039	31,07
	039	—		099	46,62
	099	45,07		400	69,93
	400	34,60		...	69,93
	...	67,61	0406 90 69 100	+	—
0406 90 31 151	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	42,01		099	51,51
	400	32,34		400	77,27
	...	63,02	0406 90 73 900	...	77,27
0406 90 31 159	+	—		037	—
	037	—		039	—
0406 90 33 119	039	—		099	70,37
	099	45,07		400	73,89
	400	34,60		...	105,56
	...	67,61	0406 90 75 900	037	—
	037	—		039	—
0406 90 33 151	039	—		099	58,71
	099	42,01		400	33,48
	400	32,34		...	88,06
	...	63,02	0406 90 76 100	037	—
	037	—		039	—
0406 90 33 919	039	—		099	43,06
	099	39,83		400	27,27
	400	30,57		...	64,59
	...	59,74	0406 90 76 300	037	—
	037	—		039	—
0406 90 33 951	039	—		099	52,73
	099	39,08		400	30,26
	400	30,08		...	79,09
	...	58,62	0406 90 76 500	037	—
	037	—		039	—
	099	39,08		099	52,73
	400	30,08		400	34,92
	...	58,62		...	79,09

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
0406 90 78 100	037	—	0406 90 86 400	037	—
	039	—		039	—
	099	43,06		099	49,09
	400	27,27		400	51,54
	...	64,59		...	73,63
0406 90 78 300	037	—	0406 90 86 900	037	—
	039	—		039	—
	099	52,73		099	57,63
	400	30,26		400	60,52
	...	79,09		...	86,45
0406 90 78 500	037	—	0406 90 87 100	+	—
	039	—	0406 90 87 200	037	—
	099	52,73		039	—
	400	34,92		099	36,61
	...	79,09		400	38,44
0406 90 79 900	037	—		...	54,92
	039	—	0406 90 87 300	037	—
	099	53,45		039	—
	400	28,91		099	40,13
	...	80,17		400	42,13
0406 90 81 900	037	—		...	60,19
	039	—	0406 90 87 400	037	—
	099	57,56		039	—
	400	60,44		099	45,41
	...	86,34		400	47,68
0406 90 85 910	037	30,47		...	68,11
	039	30,47	0406 90 87 951	037	—
	099	75,47		039	—
	400	79,25		099	66,49
	...	113,21		400	69,82
0406 90 85 991	037	—		...	99,74
	039	—	0406 90 87 971	037	—
	099	57,56		039	—
	400	60,44		099	55,36
	...	86,34		400	51,74
0406 90 85 995	037	—		...	83,04
	039	—	0406 90 87 972	099	21,09
	099	59,92		400	20,55
	400	31,81		...	31,64
	...	89,88	0406 90 87 979	037	—
0406 90 85 999	+	—		039	—
	+	—		099	55,36
0406 90 86 100	037	—		400	36,22
	039	—		...	83,04
	099	39,59	0406 90 88 100	+	—
	400	41,57		037	—
	...	59,38		039	—
0406 90 86 200	037	—		099	39,59
	039	—		400	41,57
	099	39,59		...	59,38
	400	41,57	0406 90 88 200	037	—
	...	59,38		039	—
0406 90 86 300	037	—		099	39,59
	039	—		400	41,57
	099	43,39		...	59,38
	400	45,56	0406 90 88 300	037	—
	...	65,08		039	—
				099	43,39
				400	45,56
				...	65,08

Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)	Produktkode	Bestemmelse (*)	Restitutionsbeløb (**)
2309 10 15 010	+	—	2309 90 35 010	+	—
2309 10 15 100	+	—	2309 90 35 100	+	—
2309 10 15 200	+	—	2309 90 35 200	+	—
2309 10 15 300	+	—	2309 90 35 300	+	—
2309 10 15 400	+	—	2309 90 35 400	+	—
2309 10 15 500	+	—	2309 90 35 500	+	—
2309 10 15 700	+	—	2309 90 35 700	+	—
2309 10 19 010	+	—	2309 90 39 010	+	—
2309 10 19 100	+	—	2309 90 39 100	+	—
2309 10 19 200	+	—	2309 90 39 200	+	—
2309 10 19 300	+	—	2309 90 39 300	+	—
2309 10 19 400	+	—	2309 90 39 400	+	—
2309 10 19 500	+	—	2309 90 39 500	+	—
2309 10 19 600	+	—	2309 90 39 600	+	—
2309 10 19 700	+	—	2309 90 39 700	+	—
2309 10 19 800	+	—	2309 90 39 800	+	—
2309 10 70 010	+	—	2309 90 70 010	+	—
2309 10 70 100	+	14,58	2309 90 70 100	+	14,58
2309 10 70 200	+	19,44	2309 90 70 200	+	19,44
2309 10 70 300	+	24,30	2309 90 70 300	+	24,30
2309 10 70 500	+	29,16	2309 90 70 500	+	29,16
2309 10 70 600	+	34,02	2309 90 70 600	+	34,02
2309 10 70 700	+	38,88	2309 90 70 700	+	38,88
2309 10 70 800	+	42,77	2309 90 70 800	+	42,77

(*) Destinationskoderne er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6).

Dog omfatter »099« alle destinationskoderne fra 053 til 096 (begge inklusive).

For andre destinationer end dem, der er anført for hver produktkode, angives det gældende restitutionsbeløb ved ***.

Hvis der ikke er angivet nogen destination (+ + +), anvendes det restitutionsbeløb, der gælder for udførsel til alle andre destinationer end dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2 og 3.

(**) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2039/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1
i forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de
elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens
forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse
gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner
for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes
inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyr-
relser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 95/96⁽⁴⁾;restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og
rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder,
der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer;
disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan
nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differenti-
eres efter deres bestemmelsessted;restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden;
den kan ændres inden for dette tidsrum;anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
markedsituation for korn, særlig på noteringerne eller
priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de
beløb, som er angivet i bilaget;ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁵⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁶⁾, er der udstedt forbud mod
handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-
rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);
dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er
udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7
og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁷⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF)
nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes
til de i bilaget angivne beløb.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.⁽⁵⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.⁽⁶⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Restitutionsbeløb ⁽²⁾	Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Restitutionsbeløb ⁽²⁾
0709 90 60 000	—	—	1101 00 11 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1101 00 15 100	01	17,00
1001 10 00 200	—	—	1101 00 15 130	01	16,50
1001 10 00 400	—	—	1101 00 15 150	01	15,00
1001 90 91 000	—	—	1101 00 15 170	01	14,00
1001 90 99 000	01	0	1101 00 15 180	01	13,00
1002 00 00 000	01	0	1101 00 15 190	—	—
1003 00 10 000	—	—	1101 00 90 000	—	—
1003 00 90 000	01	0	1102 10 00 500	01	41,00
1004 00 00 200	—	—	1102 10 00 700	—	—
1004 00 00 400	—	—	1102 10 00 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 200	01	17,00 ⁽³⁾
1005 90 00 000	—	—	1103 11 10 400	—	— ⁽³⁾
1007 00 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1008 20 00 000	—	—	1103 11 90 200	01	17,00 ⁽³⁾
			1103 11 90 800	—	—

⁽¹⁾ Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

⁽²⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i de ændrede forordninger (EØF) nr. 990/93 og (EF) nr. 462/96 overholdes.

⁽³⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2040/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF)
nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der
gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportli-
cens, efter anmodning herom anvendes på en eksportfor-
retning, der skal gennemføres inden for licensens
gyldighedsperiode; i så fald kan restitutionsbeløbet korri-
geres;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni
1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets
forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af
eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger,
der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af
markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 95/96⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrek-
tionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk.
1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrek-
tionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de
elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF)
nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitu-
tionen og efter samme procedure; det kan ændres inden
for tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1482/96⁽⁸⁾;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbe-
løbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forord-
ning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte
eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og
c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter,
undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. oktober 1996 om fastsættelse af de
korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Løbende måned 10	1. term. 11	2. term. 12	3. term. 1	4. term. 2	5. term. 3	6. term. 4
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2041/96
af 24. oktober 1996
om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93 af 30. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1516/95⁽⁵⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 1722/93 er det fastsat, på hvilke betingelser produktionsrestitutionen ydes; beregningsgrundlaget er fastsat i forordningens artikel 3; de således beregnede restitutioner skal fastsættes en gang om måneden, og de kan ændres, hvis priserne for majs og/eller hvede og/eller byg varierer betydeligt;

de produktionsrestitutioner, der skal fastsættes ved nærværende forordning, bør justeres med de i bilag II til forordning (EØF) nr. 1722/93 anførte koefficienter med henblik på at fastlægge det nøjagtige beløb, der skal betales;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den restitution, udtrykt pr. ton stivelse af majs, hvede, kartofler, ris eller brudris, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1722/93, fastsættes til 19,12 ECU/ton.

2. Den restitution, udtrykt pr. ton stivelse af byg og havre, der er nævnt i artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1722/93, fastsættes til 13,38 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 49.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2042/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1
i forordningen, og priserne på disse produkter uden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95
af 29. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til
forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den
import- og eksportordning, der gælder for foderblan-
dinger på basis af korn, og om ændring af forordning (EF)
nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for
ordningen med import- og eksportlicenser for korn og
ris⁽³⁾, defineres kriterierne for restitutionsbeløbets fastsæt-
telse for disse produkter;

der skal ved beregningen også tages hensyn til indholdet
af kornprodukter; med henblik på en forenkling bør resti-
tutionen betales for to kategorier af »kornprodukter«,
nemlig for majs, som er den mest almindelige kornart i
udførte kornfoderblandinger og majsprodukter, og for
»andre kornarter«, som er de restitutionsberettigede korn-
produkter med undtagelse af majs og majsprodukter; der
bør ydes en restitution for den mængde kornprodukter,
som foderblandingen indeholder;

i øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet
ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne
for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet,

interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets
marked og udførslernes økonomiske aspekt;

ved fastsættelsen af restitutionen forekommer det dog for
tiden hensigtsmæssigt at basere sig på den forskel, der
konstateres på Fællesskabets marked og på verdensmarke-
det, mellem priserne på de råvarer, som i almindelighed
anvendes i disse foderblandinger, hvorved det bliver
muligt at tage mere præcist hensyn til de faktiske økono-
miske vilkår, der gælder for eksport af de pågældende
produkter;

restitutionen skal fastsættes én gang om måneden; den
kan ændres i den mellemliggende periode;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁴⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁵⁾, er der udstedt forbud mod
handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-
rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);
dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der udtøm-
mende er angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i
Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁶⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse
inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EØF)
nr. 1766/92 henhørende foderblandinger, for hvilke
forordning (EF) nr. 1517/95 gælder, fastsættes som
angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

Produktkoder, for hvilke der ydes eksportrestitutioner ⁽¹⁾:

2309 10 11 000, 2309 10 13 000, 2309 10 31 000,
2309 10 33 000, 2309 10 51 000, 2309 10 53 000,
2309 90 31 000, 2309 90 33 000, 2309 90 41 000,
2309 90 43 000, 2309 90 51 000, 2309 90 53 000.

(ECU/ton)

Kornprodukter ⁽²⁾	Restitutionsbeløb ⁽²⁾
Majs og majsprodukter: KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	36,65
Kornprodukter ⁽²⁾ , med undtagelse af majs og majsprodukter	17,84

⁽¹⁾ Produktkoderne er defineret i sektor 5 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senere ændret.

⁽²⁾ Med henblik på restitutionsydelse tages der kun hensyn til stivelse fra kornprodukter.

Som kornprodukter anses produkter henhørende under KN-kode 0709 90 60 og 0712 90 19, kapitel 10 og 1101, 1102, 1103 og 1104 (bortset fra 1104 30) og kornindholdet i produkter under KN-kode 1904 10 10 og 1904 10 90. Kornindholdet i produkterne under KN-kode 1904 10 10 og 1904 10 90 betragtes som værende lig med slutproduktets vægt.

Der betales ingen restitution for korn, hvor stivelsens oprindelse ikke klart kan fastslås ved analyse.

⁽³⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og i forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2043/96

af 24. oktober 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af
korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95
af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for
ris⁽³⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og
artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen
mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som
er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på
disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en
eksportrestitution;

i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 skal
restitutionerne fastsættes under hensyntagen til
situationen og den forventede udvikling dels med hensyn
til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt
disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med
hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter
på verdensmarkedet; ifølge de samme artikler er det lige-
ledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne
og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og
samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers
økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyr-
relser på Fællesskabets marked;

ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1518/95⁽⁴⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95⁽⁵⁾, om regler for
indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af
korn og ris, fastsættes de særlige kriterier, der skal tages
hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse
produkter;

den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter,
bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres
indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer

eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende
med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk
indeholdes i det forarbejdede produkt;

for så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder
og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførs-
lers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til
disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsæt-
telse af en eksportrestitution påkrævet; på grund af Fælles-
skabets ringe andel i verdenshandelen med visse
produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en
eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders
særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere resti-
tutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den
kan ændres i mellemtiden;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁷⁾, er der udstedt forbud mod
handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-
rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);
dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er
udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7
og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁸⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå
en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitu-
tion, der ikke svarer til produktets kvalitet; det bør anfø-
res, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse
ikke kan omfattes af eksportrestitutioner;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse
inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i
forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i
forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, for
hvilke forordning (EF) nr. 1518/95 gælder, fastsættes i
overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 55.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 312 af 23. 12. 1995, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. oktober 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. oktober 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne
for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)		(ECU/ton)	
Produktkode	Restitutions- beløb ⁽¹⁾	Produktkode	Restitutions- beløb ⁽¹⁾
1102 20 10 200 ⁽²⁾	51,31	1104 23 10 100	54,98
1102 20 10 400 ⁽²⁾	43,98	1104 23 10 300	42,15
1102 20 90 200 ⁽²⁾	43,98	1104 29 11 000	6,51
1102 90 10 100	43,94	1104 29 51 000	6,38
1102 90 10 900	29,88	1104 29 55 000	6,38
1102 90 30 100	48,35	1104 30 10 000	1,60
1103 12 00 100	48,35	1104 30 90 000	9,16
1103 13 10 100 ⁽²⁾	65,97	1107 10 11 000	11,36
1103 13 10 300 ⁽²⁾	51,31	1107 10 91 000	52,14
1103 13 10 500 ⁽²⁾	43,98	1108 11 00 200	12,76
1103 13 90 100 ⁽²⁾	43,98	1108 11 00 300	12,76
1103 19 10 000	30,02	1108 12 00 200	58,64
1103 19 30 100	45,40	1108 12 00 300	58,64
1103 21 00 000	6,51	1108 13 00 200	58,64
1103 29 20 000	29,88	1108 13 00 300	58,64
1104 11 90 100	43,94	1108 19 10 200	70,22
1104 12 90 100	53,72	1108 19 10 300	70,22
1104 12 90 300	42,98	1109 00 00 100	0,00
1104 19 10 000	6,51	1702 30 51 000 ⁽³⁾	60,80
1104 19 50 110	58,64	1702 30 59 000 ⁽³⁾	46,54
1104 19 50 130	47,65	1702 30 91 000	60,80
1104 21 10 100	43,94	1702 30 99 000	46,54
1104 21 30 100	43,94	1702 40 90 000	46,54
1104 21 50 100	58,58	1702 90 50 100	60,80
1104 21 50 300	46,86	1702 90 50 900	46,54
1104 22 20 100	42,98	1702 90 75 000	63,71
1104 22 30 100	45,66	1702 90 79 000	44,22
		2106 90 55 000	46,54

⁽¹⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

⁽²⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatineret af stivelsen.

⁽³⁾ Restitutionerne ydes i henhold til forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20), senere ændret.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senere ændret.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 96/66/EF

af 14. oktober 1996

om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer

(Tekst af betydning for EØS)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/524/EØF af 23.
november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽¹⁾,
senest ændret ved direktiv 96/51/EF⁽²⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge direktiv 70/524/EØF skal indholdet af bilagene til
stadighed tilpasses den videnskabelige og tekniske udvik-
ling; bilagene blev kodificeret ved Kommissionens
direktiv 91/248/EØF⁽³⁾;

der er endvidere i nogle medlemsstater gjort vellykkede
forsøg med nye anvendelsesformer for tilsætningsstoffer,
der tilhører gruppen »Coccidiostatica og andre læge-
midler«; disse nye anvendelsesformer bør foreløbigt
tillades på nationalt plan, indtil de kan tillades på EF-
plan;

Tjernobyl-ulykken forårsagede nedfald af radioaktivt
cæsium, som har forurenset grovfoderarealer i visse
regioner i Nordeuropa; for at beskytte menneskers og dyrs
sundhed og træffe forebyggende forholdsregler over for en
forurening med radioaktive cæsiumnukleider bør der
oprettes en ny gruppe tilsætningsstoffer, nemlig »Radio-
nucleid bindere«; der er i nogle medlemsstater gjort
vellykkede forsøg med et nyt tilsætningsstof, der tilhører
denne gruppe; dette nye tilsætningsstof bør foreløbigt
tillades på nationalt plan, indtil det kan tillades på EF-
plan;

undersøgelsen af de forskellige tilsætningsstoffer, der er
optaget i bilag II og dermed kan tillades på nationalt plan,
er ikke tilendebragt; derfor bør fristen for tilladelse af
disse stoffer forlænges med et bestemt tidsrum;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overens-
stemmelse med udtalelse fra Den Stående Foderstofko-
mité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilagene til direktiv 70/524/EØF ændres som angivet i
bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og
administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme
dette direktiv senest den 31. marts 1997. De underretter
straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser,
henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved
offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere
regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten
til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder
på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offent-
liggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 235 af 17. 9. 1996, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 124 af 18. 5. 1991, s. 1.

BILAG

1. I bilag I:

1.1. »Vedrører kun den engelsksprogede udgave«.

2. I bilag II:

2.1. I del A »Antibiotika«:

2.1.1. For nr. 30 »Virginiamycin« ændres »30. 11. 1996« til »30. 11. 1997« i kolonnen »Tilladelsens varighed« for dyrekategorien »Søer«.

2.1.2. For nr. 31 »Bacitracinzink« ændres »30. 11. 1996« til »30. 11. 1997« i kolonnen »Tilladelsens varighed« for dyrekategorierne »Slagtekyllinger« og »Svin«.

2.1.3. For nr. 32 »Ardacin« ændres »30. 11. 1996« til »30. 11. 1997« i kolonnen »Tilladelsens varighed« for dyrekategorien »Slagtekyllinger«.

2.2. I del D »Coccidiostatika og andre lægemidler«:

2.2.1. For nr. 25 »Halofuginon« ændres »30. 11. 1996« »12. 7. 1997« i kolonnen »Tilladelsens varighed« for dyrekategorien »Hønniker til æglægning«.

2.2.2. a) For nr. 26 »Salinomycinnatrium« ændres »30. 11. 1996« til »30. 11. 1997« i kolonnen »Tilladelsens varighed« for dyrekategorien »Slagtekaniner«.

b) Nr. 26 »Salinomycinnatrium« suppleres som følger:

Nr.	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse Beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums- alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder mg/kg af fuldfoederet			
			•Hønniker til æglægning	12 uger	30	50	I mærkningen anføres: — •Farlig for hovbærende dyr— — •Dette foderstof indeholder et tilsætningsstof af ionophorgruppen. Det kan ikke tilrådes at anvende det samtidig med visse andre lægemidler (f.eks. tiamulin)•	30. 11. 1997•

c) »Vedrører kun den engelsksprogede udgave«.

2.2.3. For nr. 27 »Diclazuril« ændres »30. 11. 1996« til »30. 11. 1997« i kolonnen »Tilladelsens varighed« for dyrekategorien »Kalkuner«.

2.2.4. Følgende nr. tilføjes:

Nr.	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse Beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums- alder	Indhold		Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Mindste indhold	Søreste indhold		
•28	Madura-micinam- monium	$C_{47}H_{83}O_{17}N$ (Ammoniumsalt af monocarbonylsyrepolylether produceret af <i>Actinomadura yumaensis</i>)	Kalkuner	16 uger	5	5	Anvendelse de sidste fem døgn før slagtingen er forbudt. I mærkningen anføres: — •Farlig for hovbærende dyr• — •Dette foderstof indeholder et tilsætningsstof af ionophorgruppen. Det kan ikke tilrådes at anvende det samtidig med visse andre lægemidler (f.eks. tiamulin)•	30. 11. 1997•

3. I del F •Farvestoffer herunder pigmenter• ændres for nr. 11 •Phaffia rhodozyma, astaxanthinrig•, 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorien •Laks, ørreder•.

4. I del L •Bindemidler, antiklumpningsmidler og koaguleringsmidler•:

4.1. For nr. 1 •Natriumaluminiumsilikat, syntetisk• ændres 30. 11. 1996• til 12. 7. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorien •Malkekøer, fedekvæg, kalve, lam, gedekid•.

4.2. For nr. 2 •Natrolit-phonolit• ændres 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed•.

5. I del N •Enzymer• ændres for nr. 1 •3-fytase (EC 3.1.3.8)• 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorierne •Svin (alle kategorier)• og •Fjerkræ (alle kategorier)•.

6. I del O •Mikroorganismer•:

6.1. For nr. 1 •*Bacillus cereus* var. *toyoi* (CNCM I-1012/NCIB 40112)• ændres 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorierne •Smågrise•, •Slagtesvin• og •Søer•.

6.2. For nr. 2 •*Bacillus licheniformis* (DSM 5749)/*Bacillus subtilis* (DSM 5750) (i forholdet 1:1)• ændres 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorien •Smågrise•.

6.3. For nr. 3 •*Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47)•, ændres 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorien •Fedekvæg•.

6.4. For nr. 4 •*Bacillus cereus* (ATCC 14893/CIP 5832)•, ændres 30. 11. 1996• til 30. 11. 1997• i kolonnen •Tilladelsens varighed• for dyrekategorierne •Slagtekaniner• og •Avlskaniner•.

7. Følgende gruppe og numre tilføjes:

Nr.	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse Beskrivelse	Dyrecart eller dyrecategori	Maksimums- alder	Indhold		Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Mindste indhold	Største indhold		
					Aktivitetsenheder mg/kg af fuldfoderet			
1.	P. Radionucleid bindere Radioaktive cæsiumbindere (^{137}Cs og ^{134}Cs)							
1.1.	Ferri(II)ammonium hexa- cyanoferrat (II)	$\text{NH}_4\text{Fe}(\text{II})\text{Fe}(\text{II})(\text{CN})_6$	Drøvtyggere (tamme og vildtle- vende) Kalve inden drøvtygningens på- begyndelse Lam inden drøvtygningens be- gyndelse Gedekid inden drøvtygningens påbegyndelse Svin (tamme og vildtlevende)	— — — — —	50 500		I mærkningen anføres: •Mængden af ferri(II)ammo- nium hexacyanoferrat (II) i dagstrationen skal være mel- lem 10 mg og 150 mg pr. 10 kg kropsvægt.	30. 11. 1997 30. 11. 1997 30. 11. 1997 30. 11. 1997 30. 11. 1997.

RÅDETS DIREKTIV 96/67/EF

af 15. oktober 1996

om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har gradvis etableret en fælles politik for lufttransport med henblik på gennemførelse af det indre marked i overensstemmelse med traktatens artikel 7 A for derigennem at fremme en bæredygtig økonomisk og social udvikling;
- (2) traktatens artikel 59 har som målsætning at afskaffe restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og i henhold til traktatens artikel 61 skal denne målsætning forfølges inden for rammerne af den fælles transportpolitik;
- (3) ved Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92⁽⁴⁾, (EØF) nr. 2408/92⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 2409/92⁽⁶⁾ er målsætningen gennemført, for så vidt angår lufttransport som sådan;
- (4) ground handling-ydelser er en nødvendig forudsætning for gennemførelse af lufttransport og bidrager på afgørende måde til en effektiv udnyttelse af lufttransportens infrastruktur;
- (5) åbning af adgang til ground handling-markedet er en foranstaltning, der skal bidrage til at mindske luftfartsselskabernes driftsomkostninger og forbedre kvaliteten af den service, der ydes brugerne;
- (6) på baggrund af nærhedsprincippet er det nødvendigt, at adgangen til ground handling-markedet gennemføres på fællesskabsplan, idet medlemsstaterne dog skal have mulighed for at tage hensyn til sektorens særlige karakter;
- (7) Kommissionen har i sin meddelelse af 1. juni 1994 »Vejen frem for den civile luftfart i Europa« givet udtryk for sin vilje til inden udgangen af 1994 at tage initiativ til at gennemføre adgangen til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne; Rådet har i sin resolution af 24. oktober 1994 om situationen inden for den civile luftfart i Europa⁽⁷⁾ bekræftet, at det er nødvendigt at tage hensyn til de særlige forhold i lufthavnene ved gennemførelsen af denne åbning;
- (8) i sin beslutning af 14. februar 1995 om den civile luftfart i Europa⁽⁸⁾ bekræftede Europa-Parlamentet på ny, at det agter at tage hensyn til de virkninger, som adgang til ground handling-markedet har på arbejds- og sikkerhedsforholdene i Fællesskabets lufthavne;
- (9) fri adgang til ground handling-markedet er foreneligt med, at Fællesskabets lufthavne fungerer hensigtsmæssigt;
- (10) den frie adgang til ground handling-markedet bør gennemføres gradvis og på en måde, der er tilpasset sektorens krav;
- (11) for visse tjenesteydelseskategorier kan markedsadgangen og udøvelsen af egen-handling skabe problemer med hensyn til sikkerhed, kapacitet og disponibel plads; det er derfor nødvendigt at kunne begrænse antallet af leverandører, der har tilladelse til at levere disse typer tjenesteydelser; det bør af samme grund være muligt at begrænse udøvelsen af egen-handling, og kriterierne for begrænsningen bør i så fald være relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende;
- (12) hvis antallet af leverandører begrænses, er det af hensyn til en reel konkurrence nødvendigt, at mindst én af disse leverandører på længere sigt er uafhængig både af forvaltningsorganet og af det dominerende luftfartsselskab;
- (13) for at lufthavnene kan fungere hensigtsmæssigt, skal de kunne forbeholde sig administrationen af visse infrastrukturer, som det af tekniske, rentabilitetsmæssige eller miljømæssige grunde er vanskeligt at opdele eller at have flere af; centraliseret administration må dog ikke hindre leverandører af tjenesteydelser eller brugere, som udfører egen-handling, i at anvende disse infrastrukturer;

⁽¹⁾ EFT nr. C 142 af 8. 6. 1995, s. 7, og EFT nr. C 124 af 27. 4. 1996, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. C 301 af 13. 11. 1995, s. 28.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. november 1995 (EFT nr. C 323 af 4. 12. 1995, s. 106), Rådets fælles holdning af 28. marts 1996 (EFT nr. C 134 af 6. 5. 1996, s. 30) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. juli 1996 (EFT nr. C 261 af 9. 9. 1996).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 8. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 15.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 309 af 5. 11. 1994, s. 2.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 56 af 6. 3. 1995, s. 28.

- (14) i nogle tilfælde kan problemerne være så alvorlige, at de kan berettigge visse begrænsninger af markedsadgangen eller af udøvelsen af egen-handling, forudsat at disse begrænsninger er relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende;
- (15) sådanne undtagelser bør have til formål at sætte lufthavnsmyndighederne i stand til at afhjælpe problemerne eller i det mindst at mindske dem; undtagelserne bør godkendes af Kommissionen, der bistås af et rådgivende udvalg, og de bør kun tillades for et nærmere fastsat tidsrum;
- (16) begrænses antallet af leverandører, er det af hensyn til en reel og loyal konkurrence nødvendigt, at de udvælges ved hjælp af en relevant, objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende procedure; brugerne bør konsulteres i forbindelse med denne udvælgelse, da det først og fremmest er dem, der berøres af kvaliteten og prisen på de tjenesteydelser, de skal anvende;
- (17) det er derfor vigtigt, at brugerne repræsenteres og konsulteres i forbindelse med udvælgelsen af de tilladte leverandører, hvilket bør ske ved nedsættelse af et udvalg bestående af brugerrepræsentanter;
- (18) under visse omstændigheder og på særlige betingelser er det i forbindelse med udvælgelsen af leverandører i en lufthavn muligt at udvide forpligtelsen til offentlig tjeneste til også at omfatte andre lufthavne i samme geografiske område i den pågældende medlemsstat;
- (19) lufthavnens forvaltningsorgan kan også levere ground handling-ydelser, og det kan via sine beslutninger udøve en betydelig indflydelse på konkurrencen mellem leverandørerne; med henblik på fortsat loyal konkurrence er det derfor af afgørende betydning, at det pålægges lufthavnene at foretage en regnskabsmæssig sondring mellem på den ene side forvaltningen og styringen af infrastrukturerne og på den anden side leveringen af ground handling-ydelser;
- (20) en lufthavn kan ikke yde støtte til sin ground handling-aktivitet med indtægter, den har i kraft af sin egenskab af lufthavnsmyndighed;
- (21) de samme krav om gennemsigtighed bør gælde for alle leverandører, som ønsker at levere ground handling-ydelser til tredjemand;
- (22) for at lufthavnene kan sikre forvaltningen af infrastrukturerne og varetage sikkerheden på lufthavnsområdet samt sikre beskyttelsen af miljøet og overholdelsen af gældende sociallovgivning, bør medlemsstaterne kunne forlange, at en leverandør af ground handling-ydelser skal have en godkendelse for at kunne udøve denne aktivitet; kriterierne for opnåelse af en sådan godkendelse skal være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende;
- (23) af samme grund bør medlemsstaterne bevare retten til at udstede og håndhæve de regler, der er nødvendige, for at lufthavnsinfrastrukturernes kan fungere hensigtsmæssigt; disse regler skal stå i relation til det ønskede mål og må ikke medføre, at markedsadgangen eller udøvelsen af egen-handling reelt reduceres til et lavere niveau end det, der er fastsat i dette direktiv; de skal være i overensstemmelse med principperne om objektivitet, gennemsigtighed og ikke-diskriminering;
- (24) medlemsstaterne bør fortsat have beføjelse til at sikre et passende socialt beskyttelsesniveau for de ansatte i de virksomheder, der leverer ground handling-ydelser;
- (25) der bør sikres leverandører, der har tilladelse til at levere ground handling-ydelser, og brugere, der har tilladelse til at anvende egen-handling, adgang til lufthavnens anlæg, i det omfang det er nødvendigt, for at de kan udøve deres rettigheder, og for at der kan sikres reel og loyal konkurrence; der bør dog kunne kræves betaling for denne adgang;
- (26) det er rimeligt, at de i dette direktiv fastsatte rettigheder kun gælder for leverandører af tjenesteydelser og brugere fra tredjelande, hvis der er tale om fuld gensidighed; foreligger der ikke gensidighed, bør medlemsstaten kunne suspendere rettighederne for disse leverandører og brugere;
- (27) en ordning vedrørende udvidet samarbejde om anvendelse af Gibraltar lufthavn blev vedtaget i London den 2. december 1987 af Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige i form af en fælles erklæring fra de to landes udenrigsministre; denne ordning er endnu ikke iværksat;
- (28) dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens bestemmelser, og Kommissionen overvåger fortsat, at disse bestemmelser overholdes, idet den om nødvendigt udøver alle de beføjelser, som traktatens artikel 90 giver den —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Anvendelsesområde**

1. Dette direktiv finder efter følgende retningslinjer anvendelse på alle lufthavne, der er beliggende i en medlemsstat, er underkastet traktatens bestemmelser og er åbne for erhvervmæssig trafik:
- a) Bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, vedrørende andre former for ground handling-ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, finder fra den 1. januar 1998 anvendelse på alle lufthavne uanset trafikmængden.

b) Bestemmelserne vedrørende de former for ground handling-ydelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, gælder fra den 1. januar 1998 for lufthavne med en årlig trafik på mindst 1 mio. passagerbevægelser eller 25 000 tons fragt.

c) Bestemmelserne vedrørende de former for ground handling-ydelser, der er omhandlet i artikel 6, gælder fra den 1. januar 1999 for lufthavne:

— med en årlig trafik på mindst 3 mio. passagerbevægelser eller 75 000 tons fragt, eller

— med en registreret trafik på mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt i den seks månedersperiode, der går forud for den 1. april eller den 1. oktober i det foregående år.

2. Med forbehold af stk. 1 gælder dette direktiv fra den 1. januar 2001 for alle lufthavne, der er beliggende på en medlemsstats område, er underkastet traktatens bestemmelser, er åbne for erhvervmæssig trafik og har en årlig trafik på mindst 2 mio. passagerbevægelser eller 50 000 tons fragt.

3. Når en lufthavn når op på en af de tærskler for fragtrafik, der er omhandlet i denne artikel, uden dog at nå op på den tilsvarende tærskel for passagertrafik, gælder dette direktiv ikke for de former for ground handling-ydelser, der udelukkende vedrører passagertrafik.

4. Kommissionen offentliggør til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over de i denne artikel omhandlede lufthavne. Listen offentliggøres første gang senest tre måneder efter dette direktivs ikrafttræden og derefter en gang om året.

Medlemsstaterne meddeler inden den 1. juli hvert år Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at opstille denne liste.

5. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

6. Anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv på Gibraltar lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring af 2. december 1987 fra Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges udenrigsministre, er iværksat. Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet om datoen for denne iværksættelse.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »lufthavn«: et område, der er specielt indrettet til landing, start og manøvrering af luftfartøjer, herunder også eventuelle anlæg, der er tilknyttet af hensyn til trafikken og servicering af luftfartøjer, samt nødvendige anlæg til betjening af den erhvervmæssige lufttrafik

b) »lufthavnssystem«: to eller flere lufthavne, der udgør en enhed, som trafikmæssigt dækker samme by eller bygruppe, jf. bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet

c) »forvaltningsorgan«: organ, som eventuelt i tilknytning til andre aktiviteter, i henhold til nationale love eller bestemmelser har fået til opgave at administrere og forvalte lufthavnens infrastrukturer og at koordinere og kontrollere de aktiviteter, der udføres af de forskellige virksomheder, der opererer i lufthavnen eller det pågældende lufthavnssystem

d) »bruger af en lufthavn«: enhver fysisk eller juridisk person, der ad luftvejen transporterer passagerer, post og/eller fragt fra eller til den pågældende lufthavn

e) »ground handling-ydelser«: de tjenesteydelser i en lufthavn til en bruger, som er beskrevet i bilaget

f) »egen-handling«: det forhold, at en bruger selv udfører en eller flere former for ground handling-ydelser og ikke indgår nogen form for kontrakt med tredjemand om levering af sådanne tjenesteydelser. I denne definition anses brugere ikke indbyrdes som tredjemand:

— hvis den ene har en majoritetsbesiddelse i den anden, eller

— hvis samme organ har majoritetsbesiddelsen i dem begge

g) »leverandør af ground handling-ydelser«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer en eller flere former for ground handling-ydelser til tredjemand.

Artikel 3

Forvaltningsorgan

1. Varetages forvaltningen og driften af en lufthavn eller af et lufthavnssystem ikke af et enkelt organ, men af flere forskellige organer, betragtes hver af disse som en del af forvaltningsorganet, for så vidt angår anvendelsen af dette direktiv.

2. Oprettes der kun et enkelt forvaltningsorgan for flere lufthavne eller lufthavnssystemer, betragtes de enkelte lufthavne eller lufthavnssystemer på samme måde enkeltvis, for så vidt angår anvendelsen af dette direktiv.

3. Hvis lufthavnens forvaltningsorganer er underlagt eller kontrolleres af en offentlig national myndighed, skal denne myndighed inden for rammerne af sine lovbestemte forpligtelser overvåge gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 4

Adskillelse af aktiviteter

1. En lufthavns forvaltningsorgan samt brugere eller leverandører, der leverer ground handling-ydelser, skal foretage en streng, regnskabsmæssig adskillelse efter gældende forretningspraksis af de aktiviteter, der er forbundet med levering af disse tjenesteydelser, og deres øvrige aktiviteter.

2. En uafhængig inspektør udpeget af medlemsstaten skal kontrollere den regnskabsmæssige adskillelse.

Inspektøren skal også kontrollere, at der ikke overføres finansielle midler mellem forvaltningsorganets aktiviteter som lufthavnsmyndighed og dets ground handling-aktiviteter.

Artikel 5

Brugerudvalg

1. Senest tolv måneder efter dette direktivs ikrafttræden sikrer medlemsstaterne, at der for hver af de omhandlede lufthavne nedsættes et brugerudvalg bestående af brugerrepræsentanter eller repræsentative brugerorganisationer.

2. Enhver bruger har ret til at være medlem af udvalget eller være repræsenteret af en organisation, som vedkommende vælger at overdrage denne opgave til.

Artikel 6

Levering af ground handling-ydelser til tredjemand

1. Medlemsstaterne træffer efter retningslinjerne i artikel 1 de nødvendige foranstaltninger for at sikre leverandører af ground handling-ydelser fri adgang til markedet for levering af ground handling-ydelser til tredjemand.

Medlemsstaterne kan kræve, at leverandører af ground handling-ydelser er etableret i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne kan begrænse antallet af leverandører, som har tilladelse til at levere følgende kategorier ground handling-ydelser:

— bagagehåndtering

— forpladshandling

— brændstof- og oliepåfyldning

— fysisk håndtering af fragt og post mellem lufthavnsbygningen og flyet i forbindelse med såvel indgående og udgående fragt og post som fragt og post i transit.

Antallet kan dog ikke begrænses til mindre end to for hver kategori.

3. Endvidere må fra den 1. januar 2001 mindst én af disse leverandører ikke direkte eller indirekte kontrolleres:

— af lufthavnens forvaltningsorgan, eller

— af en bruger, som i året forud for udvælgelsen af disse leverandører har transporteret mere end 25 % af de passagerer eller den fragt, der er registreret i lufthavnen, eller

— af et organ, der direkte eller indirekte kontrollerer eller kontrolleres af forvaltningsorganet eller af en sådan bruger.

En medlemsstat kan imidlertid senest den 1. juli 2000 anmode om, at forpligtelsen efter dette stykke udskydes indtil den 31. december 2002.

Kommissionen behandler en sådan anmodning med bistand af det udvalg, der er omhandlet i artikel 10, og den kan under hensyn til udviklingen i sektoren og navnlig situationen i lufthavne, der er sammenlignelige i henseende til trafikmængde og -mønstre, beslutte at efterkomme denne anmodning.

4. Begrænser medlemsstaterne antallet af tilladte leverandører i medfør af stk. 2, må de ikke derved hindre en bruger af en lufthavn, uanset hvilken del af lufthavnen vedkommende har fået tildelt, i for hver enkelt kategori ground handling-ydelser, der er underlagt begrænsninger, reelt at kunne vælge mellem mindst to leverandører af ground handling-ydelser på de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser.

Artikel 7

Egen-handling

1. Medlemsstaterne træffer efter artikel 1 de nødvendige foranstaltninger for at sikre fri udøvelse af egen-handling.

2. For følgende kategorier ground handling-ydelser:

— bagagehåndtering

— forpladshandling

— brændstof- og oliepåfyldning

— fysisk håndtering af fragt og post mellem lufthavnsbygningen og flyet i forbindelse med såvel indgående og udgående fragt og post som fragt og post i transit

kan medlemsstaterne dog begrænse udøvelsen af egen-handling, men ikke til mindre end to brugere, på betingelse af, at de udvælges på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 8

Centraliserede infrastrukturer

1. Uanset artikel 6 og 7 kan medlemsstaterne overlade lufthavnens forvaltningsorgan eller et andet organ forvaltningen af de centraliserede infrastrukturer, der bruges ved levering af ground handling-ydelser, og hvis kompleksitet, omkostninger eller miljøpåvirkning ikke giver mulighed for, at de opdeles eller for, at der findes flere af dem, f.eks. bagagesortering, afisning, vandrensningsanlæg og brændstofdistribution. De kan forlange, at leverandører af ground handling-ydelser og brugere, der udfører egen-handling, anvender disse infrastrukturer.

2. Medlemsstaterne påser, at forvaltningen af disse infrastrukturer er gennemsigtig, objektiv og ikke-diskriminerende, og især at den ikke hindrer leverandører af ground handling-ydelser og brugere, der udfører egen-handling, i at få adgang til dem inden for de grænser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 9

Undtagelser

1. Når specifikke plads- og kapacitetshensyn i en lufthavn, navnlig på grund af pladsmangel og arealets udnyttelsesgrad, umuliggør åbning af markedet og/eller udøvelse af egen-handling i det omfang, der er fastsat i dette direktiv, kan den pågældende medlemsstat beslutte:

- a) at begrænse antallet af leverandører for en eller flere andre kategorier ground handling-ydelser end dem, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, i hele lufthavnen eller i dele af den; i så fald finder artikel 6, stk. 2 og 3, anvendelse
- b) kun at lade en enkelt leverandør levere de i artikel 6, stk. 2, nævnte kategorier ground handling-ydelser
- c) kun at lade et begrænset antal brugere udøve egen-handling for alle andre kategorier end dem, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, på betingelse af, at brugerne udvælges på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier
- d) at forbyde udøvelse af egen-handling for de former for ground handling-ydelser, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, eller at begrænse udøvelsen til en enkelt bruger.

2. Enhver afgørelse om undtagelser, som træffes i henhold til stk. 1, skal:

- a) præcisere, hvilken eller hvilke kategorier ground handling-ydelser undtagelsen gælder for, og de særlige plads- og kapacitetsproblemer, der ligger til grund herfor
- b) være ledsaget af en plan med relevante foranstaltninger, som tager sigte på at afhjælpe disse problemer.

Desuden gælder følgende:

- i) en undtagelse må ikke uretmæssigt gribe ind i direktivets mål
- ii) en undtagelse må ikke forårsage konkurrenceforvridning mellem leverandører af ground handling-ydelser og/eller brugere, der udfører egen-handling
- iii) en undtagelse skal begrænses til det strengt nødvendige.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om enhver undtagelse, som de træffer afgørelse om i henhold til stk. 1, samt begrundelsen herfor mindst tre måneder før dens ikrafttræden.

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* et resumé af de beslutninger, den har fået meddelelse om, og opfordrer de berørte parter til at reagere herpå.

4. Kommissionen foretager en grundig undersøgelse af medlemsstatens afgørelse om en undtagelse. På baggrund af en indgående analyse af forholdene og en undersøgelse af de relevante foranstaltninger, som medlemsstaten har foreslået, efterprøver Kommissionen, om de nævnte problemer eksisterer, og om det ikke er muligt at åbne markedet og/eller give adgang til egen-handling i det omfang, dette direktiv foreskriver.

5. Kommissionen kan efter denne undersøgelse og efter høring af den pågældende medlemsstat godkende medlemsstatens afgørelse eller modsætte sig den, hvis den finder, at det ikke er dokumenteret, at de anførte problemer eksisterer, eller at de ikke er så alvorlige, at de berettiger en undtagelse. Efter høring af den pågældende medlemsstat kan Kommissionen ligeledes kræve, at medlemsstaten ændrer omfanget af undtagelsen, eller at den begrænser den til kun at gælde for de dele af en lufthavn eller et lufthavnssystem, hvor de anførte problemer er konstateret.

Senest tre måneder efter at have modtaget meddelelsen fra medlemsstaten træffer Kommissionen en afgørelse, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

6. Undtagelser, som medlemsstaterne har indrømmet i medfør af stk. 1, bortset fra undtagelser, der er indrømmet i henhold til stk. 1, litra b), kan ikke have en gyldighed på mere end tre år. Senest tre måneder inden denne periodes udløb skal medlemsstaten på ny træffe afgørelse om anmodningen om undtagelse efter proceduren i denne artikel.

Undtagelser i henhold til stk. 1, litra b), kan ikke have en gyldighed på mere end to år. En medlemsstat kan dog på grundlag af kriterierne i stk. 1 anmode om, at denne periode en enkelt gang forlænges med yderligere to år. Kommissionen træffer afgørelse om disse anmodninger med bistand fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 10.

*Artikel 10***Rådgivende udvalg**

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Udvalget rådgiver Kommissionen om gennemførelsen af artikel 9.
3. Derudover kan Kommissionen høre udvalget om alle andre spørgsmål vedrørende direktivets gennemførelse.
4. Udvalget fastlægger selv sin forretningsorden.

*Artikel 11***Udvælgelse af leverandører**

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge en procedure for udvælgelse af leverandører, som har tilladelse til at levere ground handling-ydelser i en lufthavn, hvis deres antal begrænses som omhandlet i artikel 6, stk. 2, eller artikel 9. Proceduren skal baseres på følgende principper:

- a) Har medlemsstaterne til hensigt at opstille udbudsbetingelser eller tekniske specifikationer, som leverandørerne skal opfylde, opstilles disse betingelser eller specifikationer efter høring af brugerudvalget. De udvælgelseskriterier, der indgår i udbudsbetingelserne eller de tekniske specifikationer, skal være relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende.

Efter at have underrettet Kommissionen kan den pågældende medlemsstat som standardbetingelse eller teknisk specifikation forpligte leverandørerne til offentlig tjeneste i lufthavne, som betjener yderområder eller udviklingsområder, der udgør en del af dens område, og som er uden erhvervsmæssig interesse, men af væsentlig betydning for den pågældende medlemsstat.

- b) Der skal iværksættes en udbudsprocedure, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og som alle interesserede leverandører kan reagere på.

- c) Leverandørerne udvælges:

- i) af forvaltningsorganet efter høring af brugerudvalget, hvis forvaltningsorganet

- ikke selv leverer tilsvarende ground handling-ydelser, og
- ikke direkte eller indirekte kontrollerer en virksomhed, der leverer sådanne tjenesteydelser, og

— ikke har nogen andel i en sådan virksomhed

- ii) i de øvrige tilfælde af medlemsstaternes kompetente myndigheder, som er uafhængige af forvaltningsorganerne, efter høring af brugerudvalget og forvaltningsorganerne.

- d) Leverandørerne udvælges for en periode på højst syv år.

- e) Ophører en leverandør med sin virksomhed før udløbet af den periode, vedkommende har fået tildelt, udvælges afløseren efter samme procedure.

2. Begrænses antallet af leverandører i henhold til artikel 6, stk. 2, eller artikel 9, kan forvaltningsorganet selv levere ground handling-ydelser uden at skulle gennemgå den i stk. 1 fastsatte udvælgelsesprocedure. Det kan også give en virksomhed tilladelse til at levere ground handling-ydelser i lufthavnen uden at lade den pågældende virksomhed gennemgå denne procedure:

— hvis forvaltningsorganet direkte eller indirekte kontrollerer denne virksomhed, eller

— hvis denne virksomhed direkte eller indirekte kontrollerer forvaltningsorganet.

3. Forvaltningsorganet underretter brugerudvalget om afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel.

*Artikel 12***Lufthavne på øer**

I forbindelse med udvælgelse af leverandører i en lufthavn, jf. artikel 11, kan en medlemsstat udvide forpligtelsen til offentlig tjeneste til også at omfatte andre lufthavne i den pågældende medlemsstat, hvis:

— disse lufthavne ligger på øer i samme geografiske område, og

— disse lufthavne har en trafik på mindst 100 000 passagerbevægelser om året, og

— denne udvidelse godkendes af Kommissionen, der bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 10.

*Artikel 13***Høringer**

Medlemsstaterne påser, at der indføres en obligatorisk høringsprocedure vedrørende anvendelsen af dette direktiv med deltagelse af forvaltningsorganet, brugerudvalget og de virksomheder, der leverer ground handling-ydelser. Denne høring omfatter navnlig priserne for de ground handling-ydelser, der er genstand for en undtagelse i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), samt udførelsen af dem. Høringen finder sted mindst en gang om året.

*Artikel 14***Godkendelse**

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at en leverandør af ground handling-ydelser eller en bruger, som anvender egen-handling, for at udøve denne aktivitet i en lufthavn skal have en godkendelse fra en offentlig myndighed, der er uafhængig af den pågældende lufthavns forvaltningsorgan.

Kriterierne for udstedelse af godkendelsen skal vedrøre en sund finansiel situation og tilstrækkelig forsikringsdækning samt sikkerhed i forbindelse med anlæg, luftfartøjer, udstyr og personer samt miljøhensyn og overholdelse af den relevante sociallovgivning.

Kriterierne skal være baseret på følgende principper:

- a) De skal anvendes på de forskellige leverandører og brugere uden forskelsbehandling.
- b) De skal være relevante i forhold til det tilstræbte mål.
- c) De må ikke resultere i en faktisk indskrænkning af adgangen til markedet eller af udøvelsen af egen-handling i forhold til, hvad der er fastsat i dette direktiv.

Disse kriterier skal offentliggøres, og leverandøren eller egen-handlingbrugeren skal på forhånd underrettes om godkendelsesproceduren.

2. En godkendelse kan kun afslås eller inddrages, hvis leverandøren eller egen-handlingbrugeren ikke opfylder de i stk. 1 nævnte kriterier på grund af forhold, som han kan gøres ansvarlig for.

Begrundelsen for et afslag eller en inddragelse skal meddeles leverandøren eller egen-handlingbrugeren og forvaltningsorganet.

*Artikel 15***Adfærdskodeks**

Medlemsstaten kan, eventuelt på forslag af forvaltningsorganet:

- forbyde en leverandør at levere en tjenesteydelse eller en bruger at anvende egen-handling, hvis den pågældende leverandør eller bruger ikke overholder de forskrifter, medlemsstaten har fastsat for ham for at sikre en hensigtsmæssig drift af lufthavnen.

Disse forskrifter skal være baseret på følgende principper:

- a) De skal anvendes på de forskellige leverandører og brugere uden forskelsbehandling.

b) De skal være relevante i forhold til det tilstræbte mål.

c) De må ikke resultere i en faktisk indskrænkning af adgangen til markedet eller af udøvelsen af egen-handling i forhold til, hvad der er fastsat i dette direktiv

- navnlig pålægge leverandører, som leverer ground handling-ydelser i lufthavnen, at deltage på en rimelig og ikke-diskriminerende måde i opfyldelsen af de forpligtelser til offentlig tjeneste, der er fastsat i national lovgivning, særlig forpligtelsen til at sikre kontinuerlig service.

*Artikel 16***Adgang til anlæg**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre leverandører af tjenesteydelser og brugere, som ønsker at udføre egen-handling, adgang til lufthavnsanlæggene, i det omfang denne adgang er nødvendig for udøvelsen af deres virksomhed. Hvis forvaltningsorganet eller efter omstændighederne den offentlige myndighed eller et andet organ, hvorunder det sorterer, stiller betingelser for en sådan adgang, skal disse være relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende.

2. Den disponible ground handling-plads i lufthavnen skal på grundlag af regler og kriterier, der er relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende, fordeles mellem de forskellige leverandører af tjenesteydelser og de forskellige brugere, der udfører egen-handling, herunder nytillkomne, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udøve deres rettigheder, og for at sikre reel og loyal konkurrence.

3. Skal der betales for adgang til lufthavnsanlæggene, fastsættes denne betaling på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

*Artikel 17***Sikkerhed**

Dette direktivs bestemmelser berører ikke medlemsstaternes rettigheder og pligter med hensyn til offentlig orden og sikkerhed i lufthavnene.

*Artikel 18***Social beskyttelse og miljøhensyn**

Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv og under hensyn til de øvrige bestemmelser i fællesskabsretten kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes rettigheder og tilgodese miljøhensyn.

*Artikel 19***Overholdelse af nationale bestemmelser**

En leverandør, der udfører ground handling-aktiviteter i en medlemsstats lufthavn, skal overholde nationale forskrifter, der er forenelige med fællesskabsretten.

*Artikel 20***Gensidighed**

1. Med forbehold af Fællesskabets internationale forpligtelser kan en medlemsstat, når det viser sig, at et tredjeland i forbindelse med adgang til markedet for ground handling eller egen-handling:

- a) ikke retligt eller faktisk indrømmer Fællesskabets leverandører og egen-handlingbrugere en behandling, der svarer til den, som medlemsstaterne giver det pågældende lands leverandører eller egen-handlingbrugere, eller
- b) ikke retligt eller faktisk indrømmer en medlemsstats leverandører og egen-handlingbrugere national behandling, eller
- c) indrømmer leverandører og egen-handlingbrugere fra andre tredjelande en gunstigere behandling end en medlemsstats leverandører eller egen-handlingbrugere

i overensstemmelse med fællesskabsretten helt eller delvis suspendere forpligtelserne efter dette direktiv over for leverandører eller brugere fra dette tredjeland.

2. Den berørte medlemsstat underretter Kommissionen om enhver suspension eller inddragelse af rettigheder eller pligter.

*Artikel 21***Klageadgang**

Medlemsstaterne eller efter omstændighederne forvaltningsorganerne påser, at enhver part, der kan godtgøre en retlig interesse, har adgang til at klage over de enkelte afgørelser eller foranstaltninger, der træffes i medfør af artikel 7, stk. 2, og artikel 11-16.

Klageadgangen skal kunne gøres gældende ved en national domstol eller ved en anden offentlig myndighed end den pågældende lufthavns forvaltningsorgan, og denne myndighed skal i givet fald være uafhængig af den

offentlige myndighed, som kontrollerer forvaltningsorganet.

*Artikel 22***Rapport og revision**

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at denne kan udarbejde en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Rapporten skal sammen med eventuelle forslag til revision af direktivet udarbejdes senest den 31. december 2001.

*Artikel 23***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest et år efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 24***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 25***Destinatarer**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. oktober 1996.

På Rådets vegne

B. HOWLIN

Formand

BILAG

FORTEGNELSE OVER GROUND HANDLING-YDELSER

1. Administrativ ground handling og overvågning omfatter:
 - 1.1. repræsentation af og forbindelse til de lokale myndigheder eller andre relevante organer eller personer, betaling af udgifter for brugeren og tilvejebringelse af lokaler til brugerens repræsentanter
 - 1.2. kontrol med lastning og losning samt fornøden kommunikation
 - 1.3. behandling, lagring, håndtering og administration af lasteenheder
 - 1.4. alle andre overvågningsaktiviteter før, under eller efter flyvningen og enhver anden administrativ service, brugeren har behov for.
2. Passagerbetjening omfatter enhver form for betjening af passagerer ved afgang, ankomst, transit eller tilsluttende flyforbindelse, bl.a. billetkontrol, rejsedokumentkontrol, indcheckning af bagage og transport af denne til sorteringsområderne.
3. Bagagehåndtering omfatter behandling af bagagen i sorteringsområdet, sortering af den, forberedelse til forsendelse, anbringelse på transportsystemer, der fører den til flyet fra sorteringsområdet og omvendt, samt transport af bagagen fra sorteringsområdet til udleveringen.
4. Håndtering af fragt og post omfatter:
 - 4.1. fragt: den fysiske håndtering af eksport-, import- og transitfragt, behandling af dermed forbundne dokumenter, toldbehandling og enhver sikkerhedsforanstaltning, der er aftalt mellem parterne eller påkrævet af omstændighederne
 - 4.2. post: den fysiske håndtering af indgående og udgående post, behandling af de dermed forbundne dokumenter og enhver sikkerhedsforanstaltning, der er aftalt mellem parterne eller påkrævet af omstændighederne.
5. Forpladshandling omfatter:
 - 5.1. dirigering af flyet ved ankomst og afgang (*)
 - 5.2. assistance ved parkering af flyet og levering af det nødvendige handlingsudstyr (*)
 - 5.3. kommunikation mellem flyet og leverandøren af forpladshandling (*)
 - 5.4. lastning og losning af flyet, herunder levering og drift af det nødvendige udstyr og transport af besætning og passagerer mellem flyet og terminalen samt transporten af bagage mellem flyet og terminalen
 - 5.5. assistance ved start og levering af det nødvendige udstyr i forbindelse hermed
 - 5.6. manøvrering af flyet ved afgang og ved ankomst, levering og drift af det nødvendige udstyr
 - 5.7. transport af mad- og drikkevarer til og fra flyet samt lastning og losning heraf.
6. Rengøring og servicering af flyet omfatter:
 - 6.1. udvendig og indvendig rengøring af flyet, toilettømning, vandpåfyldning
 - 6.2. luftkonditionering og opvarmning af kabinen, fjernelse af sne og is, afisning af flyet
 - 6.3. anbringelse i kabinen af kabineudstyr, oplagring af dette udstyr.
7. Brændstof- og oliehandling omfatter:
 - 7.1. påfyldning og tømning af brændstof, herunder oplagring, kvalitetskontrol og kontrol med de leverede mængder
 - 7.2. påfyldning af olie og andre væsker.
8. Vedligeholdelse af flyet omfatter:
 - 8.1. de forskriftsmæssige aktiviteter inden flyvningen
 - 8.2. specifikke aktiviteter, som kræves af brugeren
 - 8.3. levering og forvaltning af det nødvendige vedligeholdelsesmateriel og af reservedele
 - 8.4. anmodning om eller bestilling af en standplads og/eller hangar, hvor vedligeholdelsen kan finde sted.

(*) Såfremt disse tjenester ikke varetages af lufttrafiktjenesten.

-
9. Operationel assistance og administration af flybesætninger omfatter:
 - 9.1. forberedelse af flyvningen i afgangslufthavnen eller ethvert andet sted
 - 9.2. assistance under flyvningen, herunder efter omstændighederne omlægning af flyets rute
 - 9.3. aktiviteter efter endt flyvning
 - 9.4. administration af flybesætninger.
 10. Transport på jorden omfatter:
 - 10.1. transport af passagerer, besætning, bagage, fragt og post mellem forskellige terminaler i samme lufthavn, men ikke transport mellem flyet og ethvert andet punkt inden for samme lufthavnsområde
 - 10.2. enhver særtransport på brugerens anmodning.
 11. Catering omfatter:
 - 11.1. forbindelse med leverandørerne og administration
 - 11.2. oplagring af mad- og drikkevarer og det nødvendige udstyr til tilberedning deraf
 - 11.3. rengøring af udstyr
 - 11.4. forberedelse og levering af materiel samt af mad- og drikkevarer.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. maj 1996

om visse italienske offentlige støtteforanstaltninger til fordel for Breda Fucine Meridionali SpA

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(96/614/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 92 og 93,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økono-
miske Samarbejdsområde, særlig artikel 61, og 62,

efter at have opfordret de interesserede partier til at frem-
sætte deres bemærkninger i overensstemmelse med
førnævnte artikler, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 10. marts 1995 meddelte Kommissionen
den italienske regering, at den havde besluttet at indlede
proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, over for den
støtte, Breda Fucine Meridionali (herefter »BFM«) havde
modtaget;

i forlængelse af en formel anmeldelse fra en konkurrent
til BFM havde Kommissionen ved skrivelse af 17. oktober
1994 anmodet de italienske myndigheder om oplysninger
om de offentlige støtteforanstaltninger, BFM hævdedes at
have nydt godt af;

på baggrund af de indsamlede oplysninger var Kommis-
sionen nået til den slutning, at:

- BFM var en virksomhed, der kontrolleredes af Finan-
ziaria Ernesto Breda i den offentlige koncern EFIM.
Sidstnævnte var blevet sat i likvidation i juli 1992
- Ernesto Breda på sin side var blevet sat i tvangslivi-
dation ved dekret af 11. marts 1994 fra den italienske
minister for skatkammeret. I dekretet anføres det, at
selskabet havde et underskud på 803 mia. lire, som
bevirkede, at det befandt sig i en tilstand af uafven-
delig insolvens
- BFM bl.a. var specialiseret i levering af materiel til
jernbaner og sporveje, navnlig stål krydsninger, samme
marked, som den virksomhed, der indgav anmeldel-
sen, arbejdede på. Det skal bemærkes, at fremstillin-
gen af stål krydsninger udgjorde over 40 % af BFM's
samlede produktion
- BFM befandt sig i en sørgelig økonomisk tilstand. På
baggrund af de oplysninger, Kommissionen var i
besiddelse af, måtte den nemlig formode, at:
 - BFM i 1992 havde haft tab på 27,6 mia. lire af en
omsætning på 18,5 mia. lire
 - tabene i 1993 var blevet endnu større og var nået
op på 36 mia. lire, medens omsætningen var faldet
til 13,5 mia.
 - BFM's gæld i 1993 androg 88,7 mia. lire over for
en aktiekapital på 17 mia., der var forsvundet som
følge af virksomhedens tab
- Ernesto Breda og EFIM i tidsrummet 1985-1994
gentagne gange havde ydet støtte til BFM i form af
kapitaltilførsel til virksomheden, dækning af tabene og
bevilling af lån

— det var lykkedes BFM at holde sig på markedet og undgå opløsning takket være bl.a. en ad hoc-bestemmelse i artikel 7, andet afsnit, i lovdekret nr. 487 af 19. december 1992, ophøjet til lov nr. 33 af 17. februar 1993 (herefter benævnt »lov nr. 33/1993«), om nedlæggelse af den offentlige koncern EFIM, der udelukkende fandt anvendelse på de af EFIM kontrollerede virksomheder.

Af ovenstående betragtninger fremgår det, at Kommissionen havde meget svært ved at fastslå, om den pågældende støtte — navnlig kapitaltilførslen til virksomheden, dækningen af tabene og bevillingen af lån til fordel for BFM fra BFM's og Ernesto Bredas side, samt den manglende anvendelse på BFM af de almindelige bestemmelser i den italienske civillovbog om likvidation og opløsning af selskaber — var forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen havde derfor fundet det nødvendigt og betimeligt at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for ovennævnte støtte.

II

Som led i proceduren har Kommissionen opfordret den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger, medens de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter er blevet underrettet ved offentliggørelse af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*(¹).

Manoir Industries SA (Manoir) samt den tyske regering har ved skrivelser af henholdsvis 21. november og 6. december 1995 fremsendt deres bemærkninger til Kommissionen som følge af beslutningen om iværksættelse af proceduren. Kommissionen har videregivet bemærkningerne til de italienske myndigheder ved skrivelse af 31. januar 1996, idet den opfordrede dem til, om de måtte ønske det, at afgive svar i løbet af 15 dage. Til dato har de italienske myndigheder ikke reageret.

I sine bemærkninger hævder Manoir, en fransk virksomhed, der er konkurrent til BFM på markedet for stålkrudninger, at:

- BFM har kunnet holde sig på markedet udelukkende takket være de offentlige støtteforanstaltninger, den har nydt godt af, navnlig den afvigelse fra de almindelige italienske retlige bestemmelser om konkurs og likvidation, der omhandles i lov nr. 33/1993
- BFM siden juli har kunnet standse alle betalinger til leverandørerne
- BFM har tabt sin kapital flere gange, og at dens egenkapital er negativ
- BFM i flere år har arbejdet med tab
- konkurrencen på EF-markedet for stålkrudninger derfor er blevet alvorligt forvredet med svære virk-

ninger for Manoir, der, eftersom det er en privat virksomhed, måtte konkurrere med BFM med egne midler, der nødvendigvis var begrænsede.

Manoir hævdede endelig, at den pågældende støtte ikke kunne være omfattet af undtagelsestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, hvorfor den anmodede Kommissionen om ufortøvet at kræve, at de italienske myndigheder tilbagesøger støtten.

I sine bemærkninger hævder den tyske regering, der bifalder Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i den foreliggende sag, at den italienske regerings støtteforanstaltninger gennem EFIM og Ernesto Breda aldrig ville være blevet gennemført af en privat investor i en markedsøkonomi som følge af omfanget af BFM's gældsætninger — som med tiden blev stadig større — samt af virksomhedens økonomiske situation, hvorfor de nævnte støtteforanstaltninger udgør statsstøtte.

I skrivelse af 24. maj 1995 anførte den italienske regering følgende som svar på Kommissionens beslutning om at indlede proceduren:

- i tidsrummet inden likvidationen af EFIM-koncernen (juli 1992) nød BFM ikke godt af nogen garantiordning eller -foranstaltning
- under likvidationsproceduren vedrørende EFIM begrænsede likvidatoren sig til at udbetale BFM nogle forskud på arbejdernes lønninger; fra 1992 opnåede BFM ikke, bortset fra nævnte forskud, nogen finansiering, hverken fra den kontrollerende virksomhed, Ernesto Breda, eller fra andre, og den likvidator, den italienske regering havde udnævnt til at forestå opgaverne i forbindelse med likvidationen af EFIM-gruppen, overholdt hele tiden det princip, der gælder for en privat investor i en markedsøkonomi, idet hans adfærd i alle forhold var nøjagtig som en sådant, med den forskel, at likvidationen af EFIM var omfattet af den italienske lovgivning om den offentlige koncern EFIM
- i de senest år voksede BFM's gæld, ikke på grund af de nye lån, den fik bevilget, men udelukkende som følge af de voksende finansielle byrder i forbindelse med den tidligere gældsætning, eftersom alle finansieringerne er bevilget til markedsrente
- alle finansieringer fra BFM's modervirksomheder var i det væsentlige bestemt til gennemførelse af erhvervs-mæssige investeringer, som, dengang de blev foretaget, med rimelighed kunne forventes at blive lønsomme
- uanset om disse støtteforanstaltninger kunne betragtes som statsstøtte eller ej, ville de under alle omstændigheder kunne være omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, bl.a. som følge af: i) virksomhedens situation og udsigter, ii) virksomhedens overførsel til tredjemand, iii) virksomhedens beliggenhed i Syditalien, i en region, der opfylder kravene i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a)

(¹) EFT nr. C 293 af 8. 11. 1995, s. 8.

- virksomheden ville blive lønsom på ny: allerede i 1995 ville BFM, når der ses bort fra den tidligere gældsætning og de dermed forbundne finansielle byrder, give udbytte, om end ganske ringe. For 1996 forudses det, at selskabet vil give et betragteligt udbytte
- en negativ beslutning ville følgelig forekomme uretfærdig, for så vidt som den ville indebære virksomhedens likvidation uden hensyn til de bestræbelser, der er udfoldet for at omstrukturere selskabet
- artikel 7, andet afsnit, i lov nr. 33/1993, der omhandler ophævelse af anvendelsen på selskabet EFIM af den civile lovbogs artikel 2446 og 2447, tager udelukkende sigte på at gøre det muligt for virksomhederne i EFIM-koncernen at fortsætte deres virke i den tid, som er strengt nødvendig, for at den fuldstændige likvidation af koncernen kan foretages.

III

Indledningsvis skal der gøres rede for de EF-retlige bestemmelser, der finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, idet der skal tages hensyn til det marked, der vil kunne lide skade ved de pågældende støtteforanstaltninger: dvs. markedet for manganstålkrydsningen til jernbaner og sporveje.

Medens skinner omfattes af EKSF-traktaten, omfattes krydsninger af EF-traktatens artikel 92 og 93, således som det fremgår af sonderingen i kapitel 73 i den kombinerede nomenklatur vedrørende materiel af jern og stål under pos. 7302 30 00 (tunger, krydsninger, trækstænger og andet materiel til sporskifter). Også de øvrige varer, BFM fremstiller, er omfattet af EF-traktaten.

I EF-traktatens artikel 92 fastslås det, at bortset fra de i traktaten hjemlede bestemmelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som forvrider eller truer med at forvride konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Det må derfor undersøge: i) om de offentlige støtteforanstaltninger, som BFM skulle have nydt godt af, udgør statsstøtte, ii) om de påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, iii) og endelig om de kan omfattes af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, og således, selv om der er tale om ulovlig støtte, eftersom de aldrig er blevet anmeldt til Kommissionen, kan anses for at være forenelige med fællesmarkedet.

IV

Det fremgår af sagens akter, at BFM, der er oprettet hen imod midten af tresserne og aldrig har givet udbytte, har

lidt betydelige tab i de seneste ti år, for hvilke Kommissionen er i besiddelse af selskabets regnskaber. Gældsætningen, der ved udgangen af 1994 oversteg 85 mia. lire svarer nu til fem gange den oprindelige aktiekapital på 17 mia. lire. BFM led alene i tidsrummet 1990-1994 tab svarende til:

- 1990: 18 mia. ved en omsætning på 14,6 mia.
- 1991: 14 mia. ved en omsætning på 18,4 mia.
- 1992: 27,6 mia. ved en omsætning på 19,9 mia.
- 1993: 36,1 mia. ved en omsætning på 14,7 mia.
- 1994: 13,8 mia. ved en omsætning på 20,6 mia.

I perioden 1985-1994 nød virksomheden godt af følgende foranstaltninger, der gennemførtes af den offentlige koncern EFIM og det af denne kontrollerede holdingselskab Ernesto Breda:

- a) kapitalindsprøjtning: 7 mia. lire i 1986, 5 mia. i 1987
- b) dækning af tab: 7,1 mia. i 1985, 11,2 mia. i 1987, 3,9 mia. i 1988, 11,6 mia. i 1990, 17 mia. i 1991
- c) finansieringer fra moderselskabernes side, der bevirker at BFM i dag har en gæld på 567 mia. lire til Ernesto Bredo og på 6 mia. til EFIM. I den forbindelse skal det understreges, at EFIM i sin skrivelse af 20. februar 1996, hvori den anmoder Kommissionen om at tillade, at nævnte gæld omdannes til kapital, erkender, at BFM har en gæld på ca. 63 mia. lire til moderselskaberne.

På baggrund af ovenstående må det med føje antages, at det, endnu inden de ad hoc-bestemmelser, der vil blive omtalt under V, trådte i kraft i juli 1992, lykkedes BFM at holde sig på markedet takket være de offentlige støtteforanstaltninger, den nød godt af: nemlig moderselskabernes finansieringer på den ene side, og omdannelserne til kapital og dækning af tabene på den anden side.

For at det kan fastslås, om de foreliggende foranstaltninger udgør statsstøtte, må det anføres, at ifølge Kommissionen (se meddelelse til medlemsstaterne af 13. november 1993)⁽¹⁾ kan offentlige virksomheder drage fordel af at være kontrolleret af staten: dette kommer frem, når de offentlige myndigheder i forbindelse med bevilling af midler går ud over deres egentlige rolle som virksomhedsejere. Stilles de offentlige midler til rådighed for den offentlige virksomhed på gunstigere vilkår end dem, hvorpå en privat ejer ville tilvejebringe midler til en privat virksomhed, der måtte befinde sig i en lignende økonomisk og konkurrencemæssig stilling, eller stilles der offentlige midler til rådighed for den offentlige virksomhed, som ikke ville være blevet stillet til rådighed af en

⁽¹⁾ EFT nr. C 307 af 13. 11. 1993, s. 3.

privat investor for en lignende privat virksomhed, der måtte befinde sig i samme økonomiske tilstand, nyder den offentlige virksomhed godt af en fordel, som private ejere ikke kan skaffe deres virksomhed, hvorved konkurrencen i fællesmarkedet forvrides. I den forbindelse er det uden betydning, om foranstaltningerne til fordel for de offentlige virksomheder hidrører direkte fra staten eller indirekte fra holdingselskaber eller andre offentlige virksomheder.

Endvidere har De Europæiske Fællesskabers Domstol indledt en fast retspraksis i dom af 21. marts 1991 i sag C-303/88, Italien/Kommissionen⁽¹⁾, og sag C-305/89, Italien/Kommissionen⁽²⁾, og udtalt, at for at fastslå, om en offentlig støtteforanstaltning udgør statsstøtte, må der foretages en vurdering på grundlag af forskellen mellem de vilkår, hvorpå staten skaffer midler til den pågældende offentlige virksomhed, og de vilkår, hvorpå en privat investor ville finde det acceptabelt at skaffe midler til en lignende privat virksomhed på almindelige markedsøkonomiske vilkår. Desuden anførte Domstolen i dom af 3. oktober 1991 i sag C-261/89, Italien/Kommissionen⁽³⁾, »udelukker den omstændighed, at en finansiering er bestemt til investeringer i produktionen, ikke i sig selv, at der kan foreligge en støtte, såfremt det under hensyntagen til virksomhedens situation forekommer usandsynligt, at en privat investor ville have foretaget et sådant indskud af finansielle midler«.

De foranstaltninger, hvorom sagen drejer sig, nemlig de gentagne lånebevillinger, kapitaltilførslerne og dækningen af tabene til fordel for en virksomhed som BFM — der aldrig har givet udbytte, og som under normale økonomiske og retlige forhold for længst ville være blevet opløst som følge af de tab, der har ført til aktiekapitalens hensmældren, kan vel ikke anses for at være foranstaltninger, en privat investor, der arbejder under sædvanlige vilkår i en markedsøkonomi, ville have truffet i forbindelse med sin normale forretningsførelse.

Med andre ord udgør de foreliggende offentlige støtteforanstaltninger statsstøtte, for så vidt som en privat investor under lignende omstændigheder, uanset om denne var af EFIM's eller Ernest Bredas omfang, oftest ville have undladt at overføre kapital til og finansiere en sådan virksomhed, medmindre den havde udarbejdet en plan for omstrukturering af virksomheden, der kunne føre til, at denne på ny blev lønsom. Men det fremgår ikke af sagens akter, at det nogen sinde er blevet overvejet at foretage en ordentlig omstrukturering af BFM, eller at dette skulle have været formålet med de foreliggende offentlige støtteforanstaltninger.

I virkeligheden er det højst sandsynligt, at ejeren under normale omstændigheder, eller hvis BFM havde været en

privat virksomhed, for længst ville have ladet virksomheden erklære konkurs; det kan nemlig vanskeligt tænkes, at en privat virksomhedsejer lader en virksomhed, hvis tab overstiger omsætningen og ikke giver ham nogen økonomisk fordel, forblive på markedet, medmindre der findes en nøjagtig omstrukturingsplan.

Selv om adfærden hos en privat investor, der skal sammenlignes med en offentlig investors indgreb, ikke nødvendigvis er den samme som adfærden hos en almindelig investor, der investerer kapital med henblik på afkast på kortere eller længere sigt, skal den i det mindste være som adfærden hos en investor, der griber ind for at sikre overlevelsen af en virksomhed, der er i forbigående vanskeligheder, men som efter en omstrukturering forventes at blive lønsom på ny. Dette gælder ikke BFM, hvis gældsætning er så høj, at enhver lønsomhed selv på længere sigt er udelukket. Ingen privat investor, der arbejder på normale vilkår i en markedsøkonomi, ville kunne tillade sig fortsat at finansiere en så tabsgivende virksomhed i så langt et tidsrum, ikke engang ud fra langfristede betragtninger og med udsigt til en afståelse af virksomheden.

På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at de ovenomtalte offentlige støtteforanstaltninger udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 92.

V

Ifølge artikel 7, andet afsnit, i lov nr. 33/1993 finder de bindende bestemmelser i den italienske civillovbogs artikel 2446-2447 ikke anvendelse på virksomheder i EFIM-koncernen, herunder BFM. I artiklerne står der, at blandt grundene til opløsning af et selskab er svind af aktiekapitalen som følge af tab til under det lovfæstede mindstebeløb (200 mio. lire). Det er lykkedes BFM at forblive på markedet og undgå den opløsning, der ville have været en hvilken som helst privat virksomheds skæbne, takket være denne ad hoc-bestemmelse, der udgør en afvigelse fra den almindelige i artikel 7 i lov nr. 33/1993 omhandlede ordning. Anvendelse af de pågældende artikler i civillovbogen på BFM ville have betydet BFM's konkurs og forsvinden fra markedet.

Bestemmelsen — der ikke er en generel foranstaltning, men en særforanstaltning, der er tilpasset til fordel for en bestemt virksomhed — udgør statsstøtte, eftersom den har gjort det muligt for navnlig BFM at unddrage sig tilbagebetaling af offentlige lån til offentlige virksomheder, herunder de lån, BFM havde fået i offentlige finansieringsinstitutter. På samme måde ville nævnte bestemmelser gøre det muligt for BFM at fortsætte driften uden at tilbagebetale den offentlige støtte, der erklæres ulovlig, uden at blive opløst. Nærværende beslutning ville således ikke få nogen praktisk virkning.

⁽¹⁾ Sml. 1991, s. I-1433.

⁽²⁾ Sml. 1991, s. I-1603.

⁽³⁾ Sml. 1991, s. I-4437, præmis 9.

Denne særordning, der går tilbage til juli 1992, skulle være udløbet ved udgangen af 1994. Ikke desto mindre har Italien, således som det allerede skete for 1995, ved at forlænge ordningen for 1996 ved ministerielt dekret af 24. januar 1996, fornyet foranstaltningen vedrørende særordningen for likvidation af EFIM til fordel for visse selskaber i koncernen, der endnu ikke er afståede eller sat i likvidation, således som det er tilfældet for BFM. Den italienske regering har således siden juli 1992 beskyttet BFM mod en eventuel konkurs eller likvidation ved fuldstændig at ændre det oprindelige vurderingsgrundlag for likvidationen af EFIM eller for en ordning, der kun skulle anvendes i det tidsrum, som var strengt nødvendigt for afståelse til tredjemand eller for likvidation af virksomhederne i koncernen.

Det er klart, at en hvilken som helst forlængelse af denne ordning til fordel for BFM, der indebærer alvorlig forvridding af konkurrencen i fællesmarkedet, kun kan være berettiget, hvis der foreligger objektive gyldige grunde. De italienske myndigheder har imidlertid på intet tidspunkt påberåbt sig nogen grund til forsvar for nødvendigheden af at forlænge særordningen, bortset fra at de har hævdet, at de havde behov for tid til at finde en køber. Det er klart, at en sådan begrundelse ikke kan godtages, eftersom de italienske myndigheder så i al evighed efter forgodtbeholdende ville kunne forlænge den pågældende ordning, indtil der indfinder sig en køber.

Det, at det har været umuligt at finde en køber til BFM i hele dette tidsrum, er desuden bevis for den sørgelige finansielle situation, BFM for tiden befinder sig i. Situationen er så alvorlig, at virksomheden ikke vil kunne sælges inden for et rimeligt tidsrum.

Heraf følger, at endog en forlængelse over for BFM af virkningerne af bestemmelserne i den pågældende lov — dvs. artikel 7, stk. 2, i lov nr. 33/1993, som forlænget ved dekret af 24. januar 1996 — må anses for at være statsstøtte, eftersom den ved på kunstig vis at gøre det muligt for BFM at forblive på markedet og dermed begunstige den i forhold til de konkurrerende virksomheder har forvredet konkurrencen på det pågældende marked.

Kommissionen skal endvidere anføre, at den i lov nr. 33/1993 omhandlede undtagelsesordning, som forlænget ved dekret af januar 1996, har gjort det muligt for BFM:

- at nyde godt af et tilskud på 2 7810 mio. lire fra likvidatoren af EFIM til betaling af lønninger til det overskydende personale
- indefrysning af leverandørernes tilgodehavender svarende til 9 941 mio. lire
- indstilling af tilbagebetalingen af lån fra finansieringsinstitutterne ISVEIMER og IMI, svarende til 6 609 mio. lire
- standsning af rentebetaling til de fordringshavende banker fra den 17. juli 1992, svarende til 4 478 mio. lire.

Det er klart, at alle disse særforanstaltninger, Italien har vedtaget som undtagelse fra den generelle lovgivning, udelukkende har haft til formål siden juli 1992 på kunstig vis at holde BFM på markedet og gøre det muligt for den at arbejde uden at opfylde de finansielle forpligtelser over for offentlige virksomheder.

VI

I EF-traktatens artikel 92, stk. 1, fastslås det, at støtte, der ydes af medlemsstaterne, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

For så vidt angår definitionen af det geografiske marked for krydsninger til jernbaner og sporveje, må det konstateres, at der er tale om et EF-marked. Alle de vigtigste producenter i EF af krydsninger til jernbaner og sporveje er nemlig i høj grad til stede i hele EF og deltager i konkurrence med hverandre i de udbud, der afholdes af de forskellige medlemsstaters ordregivende myndigheder, i foreliggende tilfælde jernbaneselskaberne, hvorved de udfører en betydelig del af deres produktion til de andre medlemsstater.

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, præges denne konkurrence af en uhyre overkapacitet på markedet⁽¹⁾.

De italienske myndigheder har understreget det marginale præg, som BFM's udførsler har. I den forbindelse skal det erindres, at Domstolen i omtalte dom i sag C-305/89 udtalte, »at når der er tale om en virksomhed inden for en sektor med en overskydende produktionskapacitet, hvor der består en effektiv konkurrence mellem producenterne fra de forskellige medlemsstater, kan enhver støtte fra de offentlige myndigheder til en sådan virksomhed påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og begrænse konkurrencen i det omfang, virksomhedens kunstige opretholdelse på markedet forhindrer konkurrenterne i at forøge deres markedsandel og begrænser deres mulighed for at øge deres eksport«⁽²⁾.

VII

Når det er fastslået, at de offentlige støtteforanstaltninger, BFM har nydt godt af, udgør statsstøtte og som sådan påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, må det afgøres, om nævnte støtte, selv om den er ulovlig, eftersom den aldrig er anmeldt til Kommissionen, kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet.

⁽¹⁾ Markedet for helstøbte krydsninger på det europæiske net præges fortsat af overkapacitet. I 1996 er den samlede anslåede kapacitet i EF (Manior, BFM, Jadot, Jez Amurrio) på 8 400 krydsninger, medens behovet for krydsninger højest forventes at komme op på 5 615 enheder.

⁽²⁾ Præmis 26.

I artikel 92, stk. 2 og 3, omhandles visse typer støtte, der er eller kan være forenelige med fællesmarkedet. I artikel 92, stk. 2, står der, at støtte af social karakter til enkelte forbrugere, og støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, er forenelige.

I den forbindelse skal det anføres, at artikel 92, stk. 2, ikke kan finde anvendelse på den foreliggende støtte, eftersom der ikke er tale om støtte af social karakter, der ydes til enkelte forbrugere; af sagens akter fremgår det endvidere, at den heller ikke har til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer.

De bestemmelser i artikel 92, stk. 3, som kunne være relevante i det foreliggende tilfælde, og som de italienske myndigheder har påberåbt sig, vedrører: a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse; og c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

For så vidt angår bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a), må det konstateres, at de støtteforanstaltninger, der er tale om, ikke er indrømmet som led i gennemførelsen af et offentligt regionalstøtteprogram. Af sagens akter fremgår det heller ikke, at de er indrømmet med henblik på jobskabelse i en støtteberettiget region. Tværtimod fremgår det af en undersøgelse af sagen, at der er tale om punktforanstaltninger, hvis formål er for enhver pris at gøre det muligt for BFM at overleve som virksomhed.

For så vidt angår bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra c), hævder de italienske myndigheder, at de omstridte støtteforanstaltninger ville have muliggjort, at BFM kunne omstruktureres og fra nu af på ny blive lønsomt. I den forbindelse skal Kommissionen bemærke, at de italienske myndigheder ikke har fremført noget til støtte for den påstand, ifølge hvilken den pågældende støtte er ydet som led i en plan for omstrukturering af virksomheden. Endvidere har det vist sig, at uanset om de offentlige beslutningstagere måtte have overvejet en omstrukturering, ville enhver plan for omstrukturering af BFM have været forkert og nytteløs. Det fremgår nemlig af sagens akter, at det aldrig har været på tale at omstrukturere BFM, og at en omstrukturering aldrig har været en forudsætning for de omstridte offentlige støtteforanstaltninger, der som rene punktforanstaltninger blev gennemført, for at virksomheden kunne overleve på trods af enhver økonomisk logik og uden for enhver omstruktureringssammenhæng.

Det skal derfor bemærkes, at BFM på trods af de italienske myndigheders forsikringer om, at virksomheden nu skulle være lønsom, endog i 1995 registrerede tab på op til 15 mia. ved en omsætning på 28,1 mia.; tabene var nået op på 27,6 mia. i 1992, 36,1 mia. i 1993 og 13,8 mia. i 1994. På tilsvarende måde var årsresultatet, hvor der ikke

tages hensyn til udbytter og finansielle byrder, på: - 1 994 mio. lire i 1995, - 4 217 mio. i 1992; - 5 103 mio. i 1993 + 87 mio. i 1994. På baggrund af ovenstående betragtninger må Kommissionen med føje anlægge den betragtning, at de italienske forsikringer om, at BFM på ny er blevet lønsomt, ikke holder.

Endelig synes det vanskeligt at forstå, at man, sådan som de italienske myndigheder gør, kan anvende virksomhedens påståede lønsomhed på det rent driftsmæssige plan for at hævde, at støtten er forenelig, og ganske se bort fra de finansielle byrder, virksomheden normalt skulle bære.

Det synes derfor heller ikke foreneligt med EF-retten, at en virksomhed, der uden tilskud og betingelser, der er ydet som undtagelse fra den generelle lovgivning, ville være forsvundet, kan begunstiges under påskud af, at den på ny bliver lønsom set ud fra driftsresultaterne, når den forbliver på markedet udelukkende takket være den ulovlige støtte. Endvidere skal det understreges, at en sådan tankegang ville give en ulovlig fordel til de medlemsstater, der længst muligt forsinker ophævelsen af støtteforanstaltningerne.

Kommissionen anlægger derfor den betragtning, at der i det foreliggende tilfælde ikke kan indrømmes undtagelse efter traktatens artikel 92, stk. 2 eller 3.

Det, at en kommissionsbeslutning om at forbyde ulovlig støtte og kræve denne tilbagebetalt ville kunne medføre likvidation af BFM, således som de italienske myndigheder hævder, må endelig ses på baggrund af det foreliggende tilfælde. BFM-sagen indgår i den likvidationsplan for EFIM-koncernen, der er forelagt Kommissionen. Planen indeholder bestemmelse om, at de virksomheder, der ikke har fundet nogen køber, skal likvideres ved udløbet af en overgangsperiode. Italien har to gange uden Kommissionens tilladelse forlænget denne særlige likvidationsordning, anden gang ved dekretet af 24. januar 1996.

Da det ikke har været muligt at finde en køber, skulle likvidationen af BFM allerede have fundet sted ved udgangen af 1994, den oprindelige lovfæstede frist for likvidation af EFIM-koncernen. Likvidationen af BFM ville derfor blot være den logiske og ved italiensk lov fastsatte følge af likvidationsplanen for EFIM-koncernen, og ikke udtryk for en overdrevent streng anvendelse af EF-bestemmelserne.

VIII

På baggrund af ovenstående betragtninger må det konkluderes, at de offentlige støtteforanstaltninger, BFM har nydt godt af, dvs.:

- a) kapitaloverførsler på 12 mia. lire, nemlig 7 mia. lire i 1986 og 5 mia. i 1987

- b) dækning af tab med 50,8 mia. lire, nemlig 7,1 mia. i 1985, 11,2 mia. i 1987, 3,9 mia. i 1988, 11,6 mia. i 1990, 17 mia. i 1991
- c) finansieringer, der er indrømmet BFM af holdingselskabet Ernesto Breda og af EFIM, og som giver sig udslag i, at BFM har en gæld til de to moderselskaber på 63 mia. lire
- d) artikel 7, andet afsnit, i lov nr. 33/1993, som forlænget ved dekret af 24. januar 1996, idet denne har gjort det muligt for BFM at undlade at tilbagebetale gæld til det offentlige og til offentlige foretagender, herunder gæld, BFM havde optaget i offentlige finansieringsinstitutter, samt at fortsætte driften uden at tilbagebetale den offentlige støtte, der må erklæres uforenelig, og uden at blive opløst
- e) bestemmelserne i lov nr. 33/1993, for så vidt som disse har gjort det muligt for BFM at nyde godt af indstillingen af tilbagebetalingen af de lån, der var bevilget af de offentlige finansieringsselskaber ISVEIMER og IMI, og som andrager 6 609 mio. lire

udgør ulovlig statsstøtte, for så vidt som de aldrig er blevet anmeldt til Kommissionen og er uforenelige med fællesmarkedet, eftersom ingen af bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, kan finde anvendelse på den.

Ifølge Domstolens retspraksis, navnlig dom af 2. februar 1989 i sag 94/87 Kommissionen/Tyskland, skal procedurer og bestemmelser i national ret anvendes på en sådan måde, at den efter fællesskabsretten krævede tilbagesøgning ikke gøres praktisk umulig⁽¹⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De statsstøtteforanstaltninger, BFM har nydt godt af, nemlig:

- a) kapitaloverførsler på 12 mia., nemlig 7 mia. lire i 1986 og 5 mia. i 1987
- b) dækning af tab med 50,8 mia., nemlig 7,1 mia. i 1985, 11,2 mia. i 1987, 3,9 mia. i 1988, 11,6 mia. i 1990, 17 mia. i 1991
- c) finansieringer, der er indrømmet BFM af Finanziaria Ernesto Breda og af EFIM, og som giver sig udslag i, at BFM har en gæld til de to moderselskaber på 63 mia. lire
- d) artikel 7, andet afsnit, i lov nr. 33/1993, som forlænget ved dekret af 24. januar 1996, idet denne har gjort det muligt for BFM at undlade at tilbagebetale gæld til det offentlige og til offentlige foretagender, herunder gæld, BFM havde optaget i offentlige finansieringsinstitutter, samt at fortsætte driften uden at tilbagebetale den

offentlige støtte, der må erklæres uforenelig, og uden at blive opløst

- e) bestemmelserne i lov nr. 33/1993, for så vidt som disse har gjort det muligt for BFM at nyde godt af indstillingen af tilbagebetalingen af de lån, der var bevilget af de offentlige finansieringsselskaber ISVEIMER og IMI, og som andrager 6 609 mio. lire

er ulovlige, for så vidt som de ikke i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, er blevet anmeldt til Kommissionen, inden de blev ydet.

De er endvidere uforenelige med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92.

Artikel 2

Italien sørger for tilbagesøgning af den støtte, der er udbetalt til virksomheden BFM, i henhold til italiensk lovgivnings bestemmelser for tilbagesøgning af udbetalinger fra staten.

Med henblik på at ophæve virkningerne af nævnte støtte, forhøjes det pågældende beløb med renter, der beregnes fra udbetalingsdagen til tilbagebetalingsdagen. Den rentesats, der skal anvendes, er den, der anvendes af Kommissionen ved beregning af nettosubventionsækvivalenten i forbindelse med støtte med regionalt sigte i løbet af det pågældende tidsrum.

Artikel 3

Italien sørger for øjeblikkelig ophævelse, dog kun over for BFM, af bestemmelserne om forlængelse af ordningen om undtagelse fra den generelle lovgivning, for så vidt angår gæld til det offentlige og til offentlige virksomheder. Endvidere sørger Italien for øjeblikkelig ophævelse, dog kun over for BFM, af bestemmelserne om indstilling af tilbagebetaling af lån, der er ydet af offentlige finansieringsinstitutter.

Artikel 4

Italien underretter senest to måneder efter denne beslutnings meddelelse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger det har truffet for at efterkomme den.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Sml. 1989, s. 175.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. maj 1996

om videreførelse af afgiften på visse olieprodukter opkrævet til fordel for Institut
français du pétrole for perioden 1993-1997

(Kun den franske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(96/615/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, andet
afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økono-
miske Samarbejdsområde, særlig artikel 61, stk. 1, første
afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at frem-
sætte deres bemærkninger i medfør af disse artikler, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse SG (94) D/16532 af 23. november 1994
meddelte Kommissionen Frankrig, at den indledte proce-
duren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende en
støtteordning finansieret ved en parafiskal afgift på visse
olieprodukter opkrævet til fordel for Institut français du
pétrole (IFP).

IFP er et videnskabelig og teknisk institut uden profit for
øje, der blev oprettet i 1944, og som kontrolleres af den
franske stat. Det beskæftiger sig væsentligst med
forsknings- og udviklingsprojekter inden for prospekter-
ing, raffinering og petrokemisk teknologi. Herudover
udfører instituttet analyser, offentliggør tekniske informa-
tioner og varetager uddannelse af teknikere på disse områ-
der. IFP har ligeledes kapitalinteresser i virksomheder
inden for carbonhydridsektoren.

IFP finansieres i høj grad (68 % af driftsbudgettet i 1991,
63,7 % i 1993 og 65,2 % i 1994) af provenuet fra den
parafiskale afgift, der er indført til fordel for IFP, og som
opkræves af visse olieprodukter. Indførelsen af denne
parafiskale afgift til fordel for IFP går tilbage til 1944,
men Frankrig har først i 1992 anmeldt en videreførelse af
afgiften for perioden 1993-1997.

Provenuet fra afgiften forventes at blive på ca. 1 mia. ffr.
(dvs. 155 mio. ECU) om året i perioden 1993-1997 (1,15
mia. ffr. i 1994).

Forslaget til refinansiering for denne periode blev
anmeldt til Kommissionen i august 1992, men da det blev
meddelt, at IFP ville modtage acontoforskud af afgiftspro-
venuet, blev støtten opført som ikke-anmeldt støtte i
januar 1993.

Kommissionen har besluttet at indlede proceduren efter
EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende ordningen på
grund af følgende uafklarede punkter:

- opkrævning af afgiften på importerede produkter
krænker muligvis det generelle princip (som Kommis-
sionen ofte har bekræftet i forbindelse med parafiskale
afgifter) om total afgiftsfritagelse for importerede
produkter fra andre medlemsstater
- de virksomheder, der køber IFP's analyseresultater,
modtager muligvis indirekte støtte, idet priserne ikke
beregnes på basis af de faktiske omkostninger, selv om
der afregnes til markedspriser
- det kan ikke udelukkes, at IFP's programmer inde-
bærer direkte støtte til nogle af de virksomheder, som
instituttet kontrollerer, og/eller indirekte støtte som
nævnt i ovenstående punkt
- afgiftsprovenuet udgør direkte støtte, der fremmer det
pågældende instituts aktiviteter i forhold til lignende
institutter i Fællesskabet i øvrigt
- det faktum, at IFP ikke får tilstrækkeligt udbytte af
sine kapitalinteresser, udgør muligvis også støtte.

Da de afgiftspligtige fabrikanten, der eksporterer deres
produktion, kan få den omhandlede afgift tilbagebetalt,
mente Kommissionen, at denne fritagelse udgjorde
eksportstøtte. Da Frankrig imidlertid til Kommissionen
har fremsendt et dekretforslag, hvorefter eksport af de
omhandlede produkter pålægges afgift i overensstemmelse
med de generelle principper på området, har Kommis-
sionen ikke berørt dette spørgsmål i indledningen af
proceduren.

Samtidig foreslog Frankrig at ændre afgiftsreglerne i
forbindelse med import, således at handlende, som skal
betale IFP-afgiften, ikke skal betale afgift af en del af
deres leverancer i Frankrig svarende til det nationale
gennemsnitlige forbrug af det pågældende produkt, som
dækkes ved import fra andre medlemsstater. I beslut-
ningen om at indlede proceduren nævnte Kommissionen,

at dette system ikke fuldstændig neutraliserer afgiften på varer indført fra andre medlemsstater. Dette skyldes, at visse varer, som overgår til forbrug i Frankrig, og som kommer fra operatører, hvis egne forsyninger i højere grad importeres end gennemsnittet i Frankrig, vil blive pålagt en restafgift, som er i strid med det generelle princip om fuldstændig fritagelse for import fra andre medlemsstater.^{*}

Efter at proceduren er indledt, har Frankrig hverken indført en korrektionsmekanisme for beskatning af import eller afgiftspligt i forbindelse med eksport.

Kommissionen modtog Frankrigs bemærkninger den 5. januar 1995. Disse bemærkninger gav visse svar på den tvivl, som Kommissionen havde hvad angår ordningens forenelighed. Der indkom yderligere oplysninger den 10. november 1995, den 6. december 1995 og den 15. januar 1996. Der blev afholdt et møde mellem repræsentanter for Frankrig og Kommissionen i Bruxelles den 14. november 1995 for at afklare en række punkter.

Kommissionens meddelelse, hvori de øvrige medlemsstater opfordres til at fremsende deres bemærkninger i den henseende, blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 27. juni 1995⁽¹⁾.

I forbindelse med proceduren har Kommissionen ikke modtaget nogen bemærkninger, hverken fra de øvrige medlemsstater eller fra tredjelande.

II

I sine bemærkninger til indledningen af proceduren fremførte Frankrig følgende:

- indledningsvis nævnes, at proceduren er indledt i forbindelse med den løbende gennemgang af de eksisterende ordninger efter traktatens artikel 93, stk. 1, da ordningen har eksisteret siden 1944 uden væsentlige ændringer. Kommissionen kan derfor ikke bebrejde Frankrig en eventuelt manglende anmeldelse. Endvidere kan beslutningen i 1992 om på denne måde at »informere« Kommissionen om videreførelsen af ordningen ikke få indflydelse på den eksisterende ordning
- IFP's aktiviteter er ikke konkurrenceforvridende, da resultaterne af instituttets arbejde stilles til rådighed for alle virksomheder i EU uden forskelsbehandling. Denne åbenhed fremgår af nedenstående:

- 1) der deltager ikke-franske personer i IFP's ledelsesorganer (4 ud af 13 i det videnskabelige udvalg og 3 ud af 18 i bestyrelsen). Dette viser, at de udenlandske aktører altid på denne måde er blevet orienteret om IFP's arbejde, og at de har deltaget aktivt i fastlæggelse af strategierne
- 2) IFP deltager i Kommissionens initiativer i forbindelse med den europæiske politik inden for energi og forskning og udvikling samt i diverse programmer, som Kommissionen har iværksat
- 3) IFP har deltaget i oprettelsen af forskellige europæiske netværk, nemlig European Institute on Geo-energies og European Network for Research and Geo-energies. Et lignende netværk er netop ved at blive oprettet for motorers vedkommende
- 4) inden for rammerne af instituttets uddannelsesaktiviteter er over en tredjedel af de elever, der følger undervisning på »Ecole Nationale Supérieure des Pétroles et Moteurs«, ikke-franske (37 % i 1993/94)
- 5) adgangen til forskningsresultaterne står åben for enhver interesseret virksomhed uanset nationalitet eller beliggenhed (inden og uden for EF). Faktisk er deltagelse i sådanne fælles forskningsprogrammer åben for enhver interesseret virksomhed (i EF eller uden for), naturligvis forudsat at virksomheden bidrager til gennemførelsen af programmerne. Deltagelse giver medejendomsret til de senere resultater
- 6) en anden mulighed for at få adgang til forskningsresultater er at få licens på fremgangsmåder, der er udviklet af IFP alene eller i samarbejdsprojekter. En sådan erhvervelse af licens tilbydes enhver virksomhed både inden og uden for EF og sker til markedspris. Ud af det samlede antal meddelte licenser verden over pr. 1. januar 1995 (1042) var kun 74 meddelt i Frankrig (7,1 %)

— der findes ikke i Europa noget statsligt eller uafhængigt forskningscenter, der kan sammenlignes med IFP. De store centre, der kan sammenlignes med IFP, er ikke specialiserede i carbonhydrider, motorer og miljø. De centre, der er specialiseret i denne sektor, er derimod små og fører nichepolitik. Endvidere modtager størstedelen af forskningscentrene en betydelig offentlig finansiering, der er større eller på størrelse med støtten til IFP. Endelig giver forskningscentrene i de store olie-, kemi-, gas- og bilkoncerner ikke fri adgang til resultaterne af deres arbejde. Man kan ikke hævde, at det faktum, at IFP delvis finansieres ved offentlige midler, fremmer instituttets aktiviteter i forhold til andre centre i EF, da den offentlige finansiering oftest dér er sammenlignelig eller større

⁽¹⁾ EFT nr. C 161 af 27. 6. 1995, s. 5.

- IFP yder ikke indirekte støtte, da licensmeddelelse sker til markedspris, uanset hvem partneren er. Prisen fastsættes på konkurrencemæssige vilkår og er ikke lavere og kunstig. Man kan ikke hævde, at denne pris til stadighed kan ligge under omkostningerne
- det er fejlagtigt at hævde, at IFP ikke modtager udbytte af sine kapitalinteresser i holdingselskabet ISI, hvor IFP har samlet sine interesser. Mellem 1986 og 1994 modtog IFP 98,4 mio. ffr. som almindeligt aktionærudbytte. Hvis de kontrollerede selskaber modtager tjenesteydelser fra IFP, er der ingen fordele forbundet hermed, hverken hvad angår reglerne for deltagelse i forskningsprogrammer eller betingelserne for adgang til forskningsresultaterne. Med hensyn til udnyttelse af IFP's teknologi kan de enten få ikke-eksklusiv licens på markedsvilkår eller medejendomsret til resultaterne i forhold til deres finansielle deltagelse
- den afgift, der finansierer IFP, er en ekstra afgift i form af en punktafgift, og som det gælder for punktafgifter, er det de endelige forbrugere, der betaler. Det er en forbrugsafgift, der er helt neutral hvad angår produktets oprindelse. Endvidere er der ingen forbindelse mellem de afgiftspligtige og de virksomheder, der drager fordel af IFP's arbejde, hvilket er en betingelse for at anvende de af EF-Domstolen fastlagte principper for parafiskale afgifter.

Disse argumenter blev yderligere uddybet i den efterfølgende korrespondance samt på mødet med Kommissionen.

III

Indledningsvis afviser Kommissionen den fortolkning, som Frankrig giver af den eksisterende ordning, og minder om, at Frankrig den 17. august 1992 anmeldte videreførelsen af den parafiskale afgift til fordel for IFP i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

Hvad angår parafiskale afgifter, der finansierer støtteordninger, er Kommissionen efter artikel 92 og 93 forpligtet til at undersøge, dels om reglerne for afgiftsopkrævningen er forenelige, og dels om den støtte, der finansieres med afgiftsprovenuet, er forenelig.

Vurderingen af, om reglerne for afgiftsopkrævningen er forenelige, baseres på to generelle principper, som Kommissionen regelmæssigt har bekræftet, og EF-Domstolen⁽²⁾ bekræftede i dom af 25. juni 1970 i sag 47/69, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (parafiskal afgift til fordel for Institut textile de France), nemlig princippet om afgiftsfritagelse for importerede produkter og princippet om

afgiftsbelastning af produkter, der eksporteres til de øvrige medlemsstater, og dermed også til EØS-landene.

Det første princip er indført for at undgå, at positive foranstaltninger (i dette tilfælde F&U-programmer), som væsentligst er en fordel for virksomhederne i den medlemsstat, der pålægger afgiften, finansieres af virksomheder i de øvrige medlemsstater ud over, hvad der er rimeligt i forhold til virksomhedernes overskud.

Det andet princip skal sikre, at det ikke er mere fordelagtigt at eksportere end at producere til det nationale marked, hvilket kunne medføre en større eksportstrøm og en deraf følgende ændring af samhandelen medlemsstaterne imellem. Endvidere skal det undgås, at de nationale eksportvirksomheder, drager fordel af de positive foranstaltninger, der finansieres gennem afgiftsprovenuet, uden at have bidraget til finansieringen.

Disse to principper skal i øvrigt ses i sammenhæng med det tredje princip, som Kommissionen anvender for parafiskale afgifter, nemlig forbuddet mod at anvende afgiftsprovenuet til at yde direkte støtte til individuelle virksomheder.

Kommissionen har gentagne gange siden EF-Domstolens dom i sagen 47/69⁽³⁾ understreget, at det forhold, at resultaterne af disse aktiviteter uden forskel stilles til rådighed for alle virksomheder, ikke nødvendigvis betyder, at alle får reelt og ligeligt udbytte af disse fordele, for selv om der ved lov skulle blive garanteret ens behandling, ville franske (mere generelt nationale) virksomheder i praksis befinde sig i en mere gunstig position som følge af omstændighederne.

Det følger heraf, at når en medlemsstat indfører en parafiskal afgift, der skal finansiere et forskningscenter, vil det »naturligvis« være mere fordelagtigt for virksomhederne i den pågældende medlemsstat.

Hvis resultaterne af IFP's arbejde, således som Frankrig hævder, er tilgængelige uden forskel, skal Kommissionen vurdere, om det også i praksis — og ikke blot på det principielle plan — forholder sig sådan. For at påvise at det er tilfældet, har Frankrig fremhævet, at IFP's forskningsaktiviteter indgår i en europæisk og international åben sammenhæng.

Kommissionen mente ikke, at disse argumenter, der er beskrevet i del II, var tilstrækkelig vægtige til at bevise, at det ikke var franske virksomheder, der først og fremmest drog fordel af IFP's forskning. Det vil sige, at argumenterne ikke i tilstrækkelig grad tilbageviser formodninger om, at resultaterne af instituttets aktiviteter naturligvis først og fremmest kommer franske virksomheder til gode.

⁽²⁾ Sml. 1970, s. 73.

⁽³⁾ Jf. fodnote 2.

Kommissionen anmodede derfor Frankrig om at fremsende detaljerede oplysninger om instituttets forsknings- og udviklingsaktiviteter samt om de industrielle samarbejdspartnere inden for disse aktiviteter⁽⁴⁾.

Frankrig er således fremkommet med yderligere oplysninger: opdeling af IFP's budget efter aktiviteter, fordeling af udgifterne til grundforskning og -udvikling og til anvendt forskning og udvikling, fordeling af udgifterne til instituttets egen forskning og til samarbejdsprojekter, fordeling af samarbejdsprojekter efter land og efter virksomhed.

Det fremgår af disse oplysninger, at IFP's driftsbudget for de fire sidste regnskabsår ser ud som følger:

	(%)			
	1992	1993	1994	1995
Drift	91	92	85	87
Heaf:				
Uddannelse	10	10	9	9
Information-dokumentation	3	4	4	4
Forskning-udvikling	78	79	72	75
Nettoinvesteringer	2	1	3	-1
Tilbagebetaling af lån	5	5	5	5
Ikke-godtgjort moms	—	—	7	7
Diverse	2	2	0	2
Generalomkostninger i alt	100	100	100	100

For at give en ide om størrelsesordenen var omkostningerne til forskning og udvikling i 1994 og 1995 på knap 1,3 mia. ffr. og de samlede driftsomkostninger på ca. 1,8 mia. ffr.

Af administrative hensyn skelner IFP mellem omkostninger til grundforskning og omkostninger til anvendt forskning. Grundforskningen har til formål at forbedre kendskabet til de videnskabelige fænomener og teknologiske processer, der ligger til grund for den mere anvendte forskning, og finde originale muligheder for tekniske fremskridt. Den anvendte forskning omfatter undersøgelser og forsøg med henblik på at forbedre eller udvikle nye metoder, nye produkter, udstyr eller frem-

gangsmåder. Den anvendte forskning fører ikke nødvendigvis til udarbejdelse af nye prototyper.

I de seneste regnskabsår har fordelingen af omkostningerne IFP's forskningsudgifter været 20 % til grundforskning og 80 % til anvendt forskning⁽⁵⁾.

I forskningsbudgettet er fordelingen af IFP's egen forskning og forskning udført i samarbejde med andre som følger:

	(%)			
	1992	1993	1994	1995
Egen forskning	38,74	40,30	40,92	41,11
Anden forskning	13,74	13,71	14,35	12,91
Forskning med eksterne partnere	47,51	46,00	44,73	45,98
I alt	100,00	100,00	100,00	100,00

Den andel af forskningsbudgettet, der anvendes til IFP's egen forskning, er på ca. 40 %, andelen af forskningsprogrammer af samfundsmæssig interesse (f.eks. miljø, Kommissionens forskningsprogrammer osv.) er på 14 %, og forskning udført med eksterne partnere er på 46 %. De forskningsprogrammer, som IFP udfører med finansiell bistand fra eksterne partnere, udgør følgende 60 % af instituttets forsknings- og udviklingsbudget.

Hvis man krydser oplysningerne om arten af forskning med oplysningerne om samarbejdspartnere, betyder det, som man kunne forvente, at grundforskningen indgår med en ret betydelig, men dog mindre del af instituttets egen forskning (38 %), og en meget stor del af den anvendte forskning udføres som forskningssamarbejde (93 %).

For at vurdere hvilken nytte virksomhederne drager af forskningsresultaterne må man se på, hvordan IFP foretager teknologioverførsel.

Normalt indgår instituttet og de potentielle kunder kontrakter i forbindelse med videnskabelige kongresser. Instituttets renommé og de patenter, det har anmeldt (og som er offentliggjorte), betyder, at kunderne er bekendt med det arbejde, de kan få adgang til hos IFP. Der finder ingen egentlig markedsføring sted for at indgå kontrakter om forskningssamarbejde eller meddele licenser, men IFP har dog kontorer og agenter, der sørger for at udbrede kendskabet til forskningsarbejdet.

Overførsel af forskningsresultater til virksomheder sker på fire måder, nemlig a) udbredelse i offentligheden, b) indi-

⁽⁴⁾ Da Frankrig har bedt Kommissionen om den størst mulige fortrolighed om forholdet mellem IFP og disse virksomheder, nævnes de ikke med navns nævnelse i denne beslutning. Endvidere vil oplysningerne om de omhandlede virksomheder blive aggregerede.

⁽⁵⁾ Ifølge de oplysninger, som Frankrig har fremsendt, har disse procentsatser ikke ændret sig nævneværdigt i flere regnskabsår.

viduelle tjenesteydelser, c) fremme af fælles forskningsprojekter og d) meddelelse af licens:

- a) Udbredelse i offentligheden vedrører grundforskning og industriel grundforskning, der publiceres; alle har adgang hertil, især da en del af publikationerne er på engelsk.
- b) Individuelle tjenesteydelser: der er tale om forskningsarbejde, hvor alle resultater fremsendes til køberen. Denne overførsel giver fuld og eksklusiv ejendomsret. Det kan endda forbydes, at IFP anvender denne viden i et aftalt tidsrum. Tjenesten afregnes til kostpris, som det fremgår af det analytiske regnskab. Enhver interesseret virksomhed har adgang til sådanne tjenesteydelser.

- c) Den mest almindelige form for overførsel er fælles forskningsprojekter. Denne form for overførsel indebærer beregning af hver aftaleparts udgifter efter bilag for eksterne udgifters vedkommende og efter medgået tid beregnet efter en sats, hvori indgår alle personaleudgifter og generalomkostninger. Dette sker under revisorkontrol i henhold til de almindelige retsregler. Det skal bemærkes, at afskrivninger ikke indgår i beregningen af IFP's udgifter.

Medejendomsretten til resultaterne beregnes i forhold til de respektive finansielle engagementer, og delingen af rettighederne til udnyttelse giver bl.a. mulighed for meddelelse af licens til tredjemand mod vederlag.

- d) Meddelelse af licens vedrører både IFP's egen forskning og forskningssamarbejde. Der er aldrig tale om fuldstændig overførsel af forskningsresultater (ikke meddelelse af patenter, kun licenser). Retten til udnyttelse er i øvrigt tids- og stedsbegrænset. IFP og dets partnere kan frit meddele licens til andre virksomheder.

I en sådan situation er det umuligt at pålægge alle licenshaverne de samlede forskningsomkostninger, hvis de da overhovedet kan identificeres og isoleres (f.eks. er det meget vanskeligt at vurdere allerede eksisterende viden i forbindelse med et forskningsprogram, forskelligartede resultater, senere fremkomne resultater eller indirekte følger). Desuden sker salget af den første licens, uden at man har mulighed for at vurdere, på hvor mange købere de samlede faktiske omkostninger kan fordeles.

På grund af denne objektive vanskelighed med at afregne til kostpris er IFP's eneste mulighed at basere sig på markedsprisen, der følger udbud og efterspørgsel, og som oftest fastsættes ved, at de potentielle kunder (virksomheder) indhenter tilbud, og i mindre omfang ved at den potentielle køber (stater) indkalder bud.

Selv om der med god grund kan være usikkerhed om betydningen af »markedspris« i en situation, hvor de fleste tilbudsgivere har mere eller mindre subventionerede driftsbudgetter, er det klart, at køberen er parat til at betale en pris, der svarer til eller ligger under den profitforøgelse, der kan opnås ved udskiftning af en gammel metode med en ny, som er udviklet af forskningscentret.

De kunder, der potentielt er interesseret i en ny teknik, henvender sig i øvrigt også til IFP's konkurrenter, uden at IFP informeres derom, og anmoder om tilbud på priser og ydelser, hvorefter de vælger det mest interessante tilbud.

IFP's opgaver finansieres gennem to kilder, nemlig provenuet af tillægsafgiften til den indlandske afgift på olieprodukter og ekstern finansiering fra virksomheder, offentlige myndigheder eller Kommissionen.

Fordelingen på de forskellige finansieringskilder fremgår af nedenstående oversigt:

(%)

	1992		1993		1994		1995	
	IFP-afgift	Industri	IFP-afgift	Industri	IFP-afgift	Industri	IFP-afgift	Industri
<i>Opgaver</i>								
Uddannelse	93,90	6,10	93,90	6,10	95,40	4,60	94,50	5,50
Information-dokumentation	98,80	1,20	98,80	1,20	99,10	0,90	99,60	0,40
Egen forskning	100	0	100	0	100	0	100	0
Programmer af samfundsmæssig interesse	70,50	0	69,40	0	72,60	0	69,40	0
Programmer med eksterne partnere	27	73	26,40	73,60	27,80	72,20	29,40	70,60

I de tilfælde hvor en sammenlægning ikke giver 100 %, f.eks. programmer af samfundsmæssig interesse, finansieres resten af det offentlige (forskellige ministerier) og af Kommissionen.

Det skal bemærkes, at afgiftsprovenuet finansierer al instituttets egen forskning, men kun en lille del af forsknings-samarbejdet med eksterne partnere (franske og udenlandske industriforetagender). Endvidere skal det bemærkes, at de udgifter, der afgiftsfinansieres, ikke fuldt ud kommer de medfinansierende industriforetagender til gode, da IFP bevarer ejendomsretten til sin del af resultaterne.

En del af IFP's driftsbudget (mellem 32 og 37 % afhængig af, hvilket år det drejer sig om) finansieres af eksterne partnere som betaling for teknologioverførsel (indtægter fra kontrakter og licensafgifter), hvilket er instituttets mest følsomme finansieringskilde. Fordelingen er som følger:

(% af den eksterne forskningsfinansiering)		
	1994	1995
Støtte fra nationale organer	15,20	14,00
Finansiering fra franske partnere	21,90	24,00
Afgifter fra franske licenser	12,30	12,00
Subtotal Frankrig	49,40	50,00
EU-støtte	5,90	4,00
Finansiering fra udenlandske partnere	24,70	22,00
Afgifter fra udenlandske licenser	20,00	24,00
Subtotal udlandet	50,60	50,00
I alt	100,00	100,00

Posten »afgifter fra licenser« kræver ikke yderligere forklaring, da den er beskrevet ovenfor i forbindelse med prisfastsættelsesmekanismen for licenser.

Derimod skal posten »finansiering fra partnere«, uanset om de er franske eller udenlandske, forklares yderligere. Posten dækker både betaling for individuelle tjenesteydelser (hvor aktiviteten afregnes til kostpris, som det fremgår af det analytiske regnskab) og faktureringsaldoen for forskningssamarbejde.

Hvad angår sidstnævnte form for teknologioverførsel er reglen i forbindelse med forskningssamarbejde, at de forskellige partnere bidrager med samme finansiering. Hvis IFP's bidrag i forbindelse med et givet forskningsprogram overstiger instituttets finansieringsandel, fakturerer IFP forskellen til de berørte partnere.

I ovenstående tabel svarer subtotalen for Frankrig til de indtægter, der stammer fra franske virksomheder eller deres udenlandske datterselskaber, medens subtotalen for udlandet vedrører den omsætning, der opnås i udlandet med udenlandske selskaber, samt omsætningen med udenlandske selskabers datterselskaber i Frankrig.

Som det fremgår af ovenstående tabel, kan det konstateres, at den udenlandske finansiering generelt stort set svarer til den nationale finansiering. Situationen er derimod meget anderledes, hvis man udelukkende tager forholdet mellem IFP og virksomhederne i betragtning. Omsætningen i 1994 med franske selskaber udgjorde 34,2 % af den samlede omsætning, medens omsætningen med udenlandske virksomheder udgjorde 44,7 %. I 1995 var disse procentsatser henholdsvis 36 % og 46 %.

Selv om man til omsætningen med franske virksomheder føjer indtægterne fra udenlandske virksomheder eller deres franske datterselskaber, ændrer forholdet sig ikke nævneværdigt: i 1994 stammede 36,8 % af omsætningen fra franske virksomheder eller deres udenlandske datterselskaber, medens 42,1 % stammede fra udenlandske virksomheder.

En mere detaljeret analyse af de forskellige indtægtskategorier viser, at de store franske virksomheder i olie- og automobilsektoren er vigtige partnere for IFP. I 1994 stammede således 24,7 % af omsætningen fra de store olieselskaber, de store franske bilproducenter og selskaberne under holdingselskabet ISIS (det holdingselskab, der administrerer IFP's kapitalinteresser inden for petrokemi, automobilindustrien og dermed forbundne industrier).

Når en stat indfører en parafiskal afgift for at finansiere positive foranstaltninger, sker det normalt for at støtte den nationale industri og ikke industriens konkurrenter i udlandet. I IFP's tilfælde er de to største franske selskaber inden for olie- og automobilsektoren blandt IFP's største kunder, men det rækker ikke ved det faktum, at IFP har den største omsætning med udenlandske virksomheder.

Fordelingen af omsætningen efter geografisk område var i 1994 følgende:

(%)			
Udenlandske industrivirksomheder	Indtægter fra udenlandske partnere i 1994	Licensafgifter fra udlandet 1994	Licensafgifter fra udlandet 1995 (1)
Datterselskaber i Frankrig	2,60	—	—
EF	5,00	3,20	2,15
Andre europæiske lande	0,60	0,70	0,72
Amerika	6,20	4,80	12,18
Asien	10,10	11,30	8,95
Afrika	0,20	—	—
Australien (2)	—	—	—
I alt (3)	24,70	20,00	24,00

(1) De nærmere oplysninger om indtægter fra udenlandske partnere er ikke disponible.

(2) IFP har ligeledes nogle australske virksomheder som partnere; de samlede indtægter er imidlertid ikke tilstrækkelig store til at figurere i denne tabel.

(3) Opgivelser fra foregående tabel.

På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at det ikke er de franske virksomheder, der drager mest nytte af IFP's forsknings- og udviklingsresultater, der derimod er tilgængelige for enhver virksomhed uden nogen form for forskelsbehandling. Denne situation svarer til markedssituationen, hvor de fleste virksomheder er aktive på de samme områder og derfor interesserede i den samme teknologi. Der er derfor intet mærkeligt i, at IFP's forskningsresultater også udbredes internationalt.

Denne konklusion bekræftes, når man kigger på antallet af licenser til franske virksomheder (74 ud af 1 042 pr. 1. januar 1995) samt på udviklingen i antallet af kontrakter om udnyttelse i de senere år.

	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Frankrig	24	17	27	n.a.	40	28
Europa-SNG	31	34	28	n.a.	48	26
Ameika	28	23	31	n.a.	32	42
Asien-Australien	43	73	58	n.a.	50	51
Afrika	0	2	13	n.a.	7	5
I alt	126	149	157	n.a.	177	152

IV

Hvad angår de andre uafklarede punkter i forbindelse med indledningen af proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende denne sag, kan Kommissionen på basis af de til rådighed værende oplysninger fastslå følgende:

1) med hensyn til den direkte og/eller indirekte støtte, som IFP's programmer indebærer for de virksomheder, hvori instituttet har kapitalinteresser, har det vist sig, at virksomhederne i holdingselskabet ISIS (Holding internationale de service industriels et scientifiques), hvor IFP kontrollerer 57,3 %, Sograp (ELF-gruppen) 39,1 % og Banque nationale de Paris 3,6 %, behandles på nøjagtig samme måde som de andre virksomheder, som IFP arbejder med.

Det er korrekt, at selskaberne i holdingselskabet ISIS (13 i 1994) er IFP's største kunder, indtægterne fra kontrakter og licenser udgjorde 10,3 % af instituttets samlede eksterne indtægter (2 % fra kontraktindtægter og 8,3 % fra licensafgifter).

Ikke desto mindre kan det konkluderes, at tilstedeværelsen af andre aktionærer, det faktum, at ISIS's interesser i olieindustrien, den kemiske industri og

automobilindustrien på nær tre undtagelser alle er minoritetsinteresser, og det faktum, at IFP har et forskningssamarbejde med virksomhederne i holdingselskabet, sælger individuelle tjenester eller meddeler licenser på samme vilkår som alle andre virksomheder, betyder, at virksomhederne i holdingselskabet ISIS ikke modtager mere støtte fra IFP end andre virksomheder (i betragtning af, at IFP i forbindelse med visse former for teknologioverførsel — forskningssamarbejde og meddelelse af licens — ikke fakturerer alle sine omkostninger). De tre undtagelsestilfælde, hvor ISIS har kapitalmajoritet, er en rådgivningsvirksomhed (100 % kontrolleret), et ejendomsselskab (70,39 %) og en virksomhed, der fremstiller og sælger måleinstrumenter (81 %).

2) med hensyn til det udbytte, som IFP modtager af sine interesser, mener Kommissionen, at det er rimeligt under almindelige markedsvilkår.

På basis af værdien af ISIS's aktier pr. 1. januar 1986 og pr. 31. december 1994 samt på basis af det udbytte, som ISIS hvert år mellem 1986 og 1994 (inklusive) har udbetalt til IFP, har den årlige gennemsnitlige udbytteprocent beregnet på basis af den interne rente, (der bruges ved beregning af nutidsværdien af forskellige pengestrømme; den svarer til den rente, der ville have været oppebåret af den oprindelige investering, hvis afkastet havde været regelmæssigt), været på 15 % af investeringen, når der tages højde for udbetalt udbytte samt aktiernes værdistigning. Selv hvis man regner med en inflation på 3 % for den omhandlede periode, er der tale om et acceptabelt afkast.

3) med hensyn til synspunktet, hvorefter afgiftsprovenuet skulle udgøre en direkte støtte, der fremmer instituttets aktiviteter i forhold til lignende centre i det øvrige Fællesskab, skal det bemærkes, at IFP ikke er det eneste forskningscenter i Fællesskabet, der delvis eller udelukkende finansieres af offentlige midler.

Det fastslås i punkt 2.4 i EF's rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling⁽⁶⁾, at: »Offentlig finansiering af F&U-aktiviteter, der gennemføres af højere læreanstalter eller offentlige forskningsorganer uden profit for øje, er som hovedregel ikke omfattet af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 1.« Der må mindes om, at IFP er et forskningsinstitut uden profit for øje (vedtægten siger »af ikke-kommerciel art«).

⁽⁶⁾ Vedtaget af Kommissionen den 20. december 1995 og fremsendt til medlemsstaterne ved skrivelse af 19. januar 1996 (EFT nr. C 45 af 17. 2. 1996, s. 5).

Det er vanskeligt at påstå, at IFP skulle udføre vedtægtsstridige aktiviteter. Man kunne imidlertid anføre, at IFP ved at sælge sine forskningsresultater til markedspris handler vedtægtsstridigt.

Man kunne ligeledes hævde, at da instituttet ikke har profit for øje, kunne det overdrage sine resultater gratis, da det jo netop ikke skal give overskud. Når dette ikke sker, og resultaterne sælges til markedspris (selv om dette begreb ikke har nogen mening på dette område, da de fleste tilsvarende institutter er subsidierede og derfor ikke skal have deres omkostninger dækket), er det fordi afgiftsprovenuet ikke alene kan finansiere alle IFP's aktiviteter, og det derfor er nødvendigt med de ekstraintægter, der stammer fra salg af forskningsresultater.

I henhold til de nye rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling falder offentlig finansiering af forskningscentre uden profit for øje ikke ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 92, stk. 1; eventuelle støtteelementer skal derfor søges i forbindelse med overførsel af forskningsresultater til virksomheder. Dette er blevet behandlet i del III.

V

I lyset af ovenstående kan det konstateres, at selv om IFP ikke altid fakturerer de faktiske forskningsomkostninger, er der ikke tale om forskelsbehandling af de virksomheder, til hvilke IFP overdrager resultater af den forskning, instituttet udfører alene eller som samarbejdsprojekter. Det kan således ikke påvises, at det er de franske virksomheder, der væsentligst drager fordel af IFP's arbejde.

Det har ligeledes vist sig, at IFP ikke yder hverken direkte eller indirekte støtte til virksomheder, og at de virksomheder, som instituttet kontrollerer gennem holdingselskabet ISIS, ikke favoriseres i forhold til andre virksomheder. Endvidere modtager IFP et acceptabelt udbytte af dets kapitalinteresser i holdingselskabet.

I forbindelse med forskningssamarbejde, hvor faktureringen ikke er baseret på kostprisen, er der et støtteelement, da der sker en ressourceoverførsel fra staten til de virksomheder, der har interesse i IFP's arbejde frem for selv at udføre forskningen. I de andre tilfælde af teknologioverførsel, dvs. individuelle tjenesteydelser og meddelelse af licens, er overførslen baseret på kostprisen eller på markedsprisen, der fastsættes ved at den potentielle kunde indhenter tilbud fra forskellige forskningscentre, og der er derfor intet støtteelement.

Det fastslås i punkt 2.4 i de nye rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling⁽⁷⁾, at: »Når resultaterne af disse F&U-arbejder, der er finansieret af staten, stilles til rådighed for EF-virksomheder på et ikke-diskriminerende grundlag, går Kommissionen principielt ud fra, at der normalt ikke er tale om statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, anførte betydning.»

Det vil sige, at selv i de tilfælde, hvor der er et støtteelement (forskningssamarbejde), er muligheden for overdragelse af forskningsresultater åben, uden nogen form for forskelsbehandling, for alle interesserede virksomheder uanset nationalitet, og det falder derfor ikke ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Kommissionen vil midlertid kunne ændre sin vurdering, hvis det i fremtiden skulle vise sig, at IFP, der i teorien er til rådighed for alle virksomheder, i praksis væsentligst tilgodeser franske virksomheder.

Da det ovenfor er påvist, at IFP's aktiviteter ikke indebærer støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, er spørgsmålet, om det er foreneligt, at instituttet finansieres gennem en parafiskal afgift, der pålægges visse olieprodukter.

EF-Domstolen har i dommen i sag 47/69⁽⁸⁾ fastslået: »En støtte i egentlig forstand kan, . . ., tænkes . . . at være tilladelig, men at blive udsat for at dens forstyrrende virkning forøges gennem en finansieringsmetode, der gør hele ordningen uforenelig med et enhedsmarked og den fælles interesse».

Da der i dette tilfælde ikke er tale om støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, kan finansieringsmåden ikke angribes, i hvert fald ikke hvad angår beskattningen af importerede produkter. Da de foranstaltninger, der finansieres gennem afgiftsprovenuet endvidere står åbne for alle interesserede virksomheder, er det ikke uforeneligt med traktatens bestemmelser, at ikke-franske virksomheder deltager i finansieringen af disse foranstaltninger.

Hvad angår fritagelse for eksporterede produkter skal der mindes om, at dette aspekt ikke blev behandlet i forbindelse med indledningen af proceduren, da Frankrig forpligtede sig til ikke at tilbagebetale afgiften for produkter, der eksporteres til de øvrige medlemsstater og EØS-landene.

For en fabrikant er en sådan fritagelse i hvert fald teoretisk en opmuntring til at sælge sin produktion i udlandet frem for på det nationale marked, hvilket kan ændre samhandelsforholdene i Fællesskabet.

⁽⁷⁾ Se fodnote 6.

⁽⁸⁾ Se fodnote 2.

Da Frankrig i forbindelse med denne procedure har bekræftet (*) at ville pålægge produkter, der eksporteres til de øvrige medlemsstater og til EØS-landene, afgiften til fordel for IFP ved at afskaffe tilbagebetaling af afgiften, når produkterne eksporteres til andre medlemsstater og EØS-landene, vil Kommissionen ikke foretage yderligere undersøgelser af dette aspekt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Videreførelsen af den parafiskale afgift på visse olieprodukter opkrævet til fordel for IFP for perioden 1993/1997 falder ikke ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 92, stk. 1, da

- 1) finansieringen af IFP's forsknings- og udviklingsaktiviteter gennem en parafiskal afgift, der pålægges visse olieprodukter, ikke udgør støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1
- 2) overførslen til virksomheder af resultaterne af den forskning og udvikling, som IFP udfører selv eller i samarbejde med andre partnere, ikke udgør støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, da denne overførsel sker uden nogen form for forskelsbehandling af virksomhederne i EU.

Artikel 2

I overensstemmelse med den i skrivelse af 5. januar 1996 fra Den Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union

indgåede forpligtelse til at pålægge olieprodukter, der eksporteres, den afgift, der finansierer IFP, skal Frankrig inden for en frist på to måneder at regne fra offentliggørelsen af denne beslutning, meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre det dekretforslag, der ændrer dekret 93-28 af 8. januar 1993.

Artikel 3

Frankrig fremsender årligt en beretning til Kommissionen om den årlige afgiftsfastsættelse, om IFP's anvendelse af afgiftsprovenuet med specifikation af de forskellige iværksatte foranstaltninger og fremlægger en detaljeret beskrivelse af foranstaltningerne og de deri deltagende partnere.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

(*) Skrivelse TL/dm nr. 0016 af 5. januar 1996 fra Frankrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union.